

KTB-55/2011.
(KTB-101/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Számvevőszéki és költségvetési bizottságának**
2011. december 12-én, hétfőn, 10 óra 6 perckor
az Országház főemelet 64. számú tanácstermében
megtartott üléséről

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki megnyitó, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A befektetési alapkezelőkről és a kollektív befektetési formákról szóló T/5067. számú törvényjavaslat (Módosító javaslatok megvitatása)</i>	5
<i>Az államháztartásról szóló T/5069. számú törvényjavaslat (Módosító javaslatok megvitatása)</i>	7
<i>Magyarország pénzügyi stabilitásáról szóló T/5130. számú törvényjavaslat (Módosító javaslatok megvitatása)</i>	24
<i>Magyarország 2012. évi költségvetéséről szóló T/4365. számú törvényjavaslat (Kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása)</i>	44
<i>A nemzeti vagyonról szóló T/5161. számú törvényjavaslat (Általános vita)</i>	45
<i>Hegmanné Nemes Sára államtitkár (NFM) szóbeli kiegészítése</i>	45
<i>Kérdések</i>	46
<i>Vélemények, észrevételek</i>	50
<i>Reflexiók</i>	54
<i>Határozathozatal</i>	54
<i>Egyebek</i>	54

Napirendi javaslat

1. A befektetési alapkezelőkről és a kollektív befektetési formákról szóló törvényjavaslat (T/5067. szám)
(Módosító javaslatok megvitatása)
2. Az államháztartásról szóló törvényjavaslat (T/5069. szám)
(Módosító javaslatok megvitatása)
(Első helyen kijelölt bizottságként)
3. Magyarország pénzügyi stabilitásáról szóló törvényjavaslat (T/5130. szám)
(Módosító javaslatok megvitatása)
(Első helyen kijelölt bizottságként)
4. Magyarország 2012. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslat (T/4365. szám)
(Kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása)
(Első helyen kijelölt bizottságként)
5. A nemzeti vagyonról szóló törvényjavaslat (T/5161. szám)
(Általános vita)
6. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Nyikos László (Jobbik), a bizottság elnöke

Szijjártó Péter (Fidesz), a bizottság alelnöke
Seszták Oszkár (KDNP), a bizottság alelnöke
Babák Mihály (Fidesz)
Balázs József (Fidesz)
Bodó Sándor (Fidesz)
Dr. Dancsó József (Fidesz)
Ékes József (Fidesz)
Herman István Ervin (Fidesz)
Kara Ákos (Fidesz)
Magyar Anna (Fidesz)
Márton Attila (Fidesz)
Szólláth Tibor Zoltán (Fidesz)
Hoffman Pál (KDNP)
Boldvai László (MSZP)
Dr. Szekeres Imre (MSZP)
Dr. Veres János (MSZP)
Rozgonyi Ernő (Jobbik)
Vágó Gábor (LMP)
Pösze Lajos (független)

Helyettesítési megbízást adott

Szijjártó Péter (Fidesz) távolléte idejére Ékes Józsefnek (Fidesz)
Balla György (Fidesz) dr. Dancsó Józsefnek (Fidesz)
Dr. Bóka István (Fidesz) Herman István Ervinnek (Fidesz)
Ékes József (Fidesz) távolléte idejére Magyar Annának (Fidesz)
Márton Attila (Fidesz) távolléte idejére Seszták Oszkárnak (KDNP)
Kara Ákos (Fidesz) távolléte idejére Szijjártó Péternek (Fidesz)
Dr. Nagy István (Fidesz) Szólláth Tibor Zoltánnak (Fidesz)
Dr. Pósn László (Fidesz) Balázs Józsefnek (Fidesz)
Dr. Vitányi István (Fidesz) Márton Attilának (Fidesz)
Seszták Oszkár (KDNP) távolléte idejére Babák Mihálynak (Fidesz)
Boldvai László (MSZP) távolléte idejére dr. Szekeres Imrének (MSZP)
Puch László (MSZP) dr. Veres Jánosnak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Cséfalvay Zoltán államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Szili Márton szakmai tanácsadó (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Fülöp Csaba főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Hegmanné Nemes Sára államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)
Dr. Völner Pál államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 6 perc)

Elnöki megnyitó, a napirend elfogadása

DR. NYIKOS LÁSZLÓ (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt vendégeink, sajtó munkatársai. A mai bizottsági ülésünket megnyitom. Megállapítom a jelenléti ív alapján, hogy a bizottság határozatképes, nincs tehát akadálya annak, hogy a meghívóban szereplő napirendi pontokról tanácskozzunk, de ezt megelőzően még megkérdezem, elfogadja-e a bizottság az általam kiküldött napirendi ajánlást. Aki elfogadja, kérem, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) Köszönöm, egyhangúlag elfogadtuk.

A befektetési alapkezelőkről és a kollektív befektetési formákról szóló T/5067. számú törvényjavaslat (Módosító javaslatok megvitatása)

Rátérünk az 1. napirendi pont tárgyalására, köszöntöm Cséfalvay államtitkár urat és munkatársnőjét. Megkérdezem államtitkár urat, hogy a befektetési alapkezelőkről és a kollektív befektetési formákról szóló törvényjavaslathoz benyújtott módosító javaslatokhoz úgy általában van-e valami mondanivalója vagy mehetünk sorban az egyes módosító indítványokon.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm a szót. Az időt spórolva mehetünk egyenként sorba.

ELNÖK: Köszönöm szépen, akkor egyenként haladunk. Értelemszerűen csak a bizottság hatáskörébe tartozó javaslatokról lesz szó, ebből pedig az következik, hogy elsőként a bizottsági ajánlás 4. pontja az, ami a hatókörünkbe tartozik, Mengyi Roland képviselő úr indítványáról van szó. Kérdezem államtitkár urat, ezt támogatja-e a kormány.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Igen, támogatjuk.

ELNÖK: Bocsásson meg, még megkérdezem, hogy tárca- vagy kormányvéleményt hallunk.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca véleménye.

ELNÖK: Tehát a tárca támogatja. A bizottságot kérdezem, hogy támogatja-e az indítványt. Aki igen, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! (Szavazás.) Az elsőprő többség támogatja a 4. ajánlási pontban lévő indítványt.

Az 5. ajánlási pontban Szili Katalin képviselő asszony indítványáról kérdezem az államtitkár úr véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: A bizottságot kérdezem, van-e vélemény. (Nincs jelzés.) Nincs, szavazás következik. A bizottságból ki támogatja az indítványt? (Nincs jelzés.) Nem látok támogatást, tehát a bizottság nem támogatja az 5. ajánlási pontban lévő indítványt.

A 16. ajánlási pontban lévő indítvány következik a 9. oldalon, melyet ugyancsak Mengyi Roland képviselő úr nyújtott be. A tárca véleményét kérdezem.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Támogatjuk.

ELNÖK: Van-e véleménye? *(Nincs jelzés.)* Véleményt nem látok, szavazás következik. *(Szavazás.)* A bizottság többsége támogatja az indítványt.

A 27. ajánlási pontban szintén Mengyi Roland képviselő úr indítványa következik. A tárca véleményét kérdezem.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Szintén támogatjuk.

ELNÖK: A bizottság véleményét kérdezem. *(Szavazás.)* A bizottság többsége támogatja az indítványt.

A 33. ajánlási pontban szintén Mengyi Roland indítványa következik. A tárca véleményét kérdezem.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca támogatja.

ELNÖK: A tárca támogatja, a bizottságot kérdezem. *(Szavazás.)* A bizottság többsége támogatja az indítványt.

A 36. ajánlási pontban szintén Mengyi Roland indítványáról van szó. A tárca véleményét kérdezem.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Támogatjuk.

ELNÖK: A bizottságot kérdezem. *(Szavazás.)* A bizottság többsége támogatja az indítványt.

A 38. ajánlási pontban szintén Mengyi Roland képviselő úr indítványa következik. A tárca véleményét kérdezem.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Támogatjuk.

ELNÖK: A bizottság véleményét kérdezem. *(Szavazás.)* A bizottság többsége támogatja az indítványt.

A 39. ajánlási pontban Mengyi Roland javaslatáról kérdezem a tárca véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca támogatja.

ELNÖK: A bizottságot kérdezem. *(Szavazás.)* A bizottság többsége támogatja az indítványt.

A 40. ajánlási pontban Mengyi Roland indítványáról kérdezem a tárca véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Támogatjuk.

ELNÖK: A bizottságot kérdezem. *(Szavazás.)* A bizottság többsége támogatja az indítványt.

A 46. ajánlási pontban szintén Mengyi Roland indítványa következik. A tárca véleményét kérdezem.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca támogatja.

ELNÖK: A bizottságot kérdezem. *(Szavazás.)* A bizottság többsége támogatja az indítványt.

Az 51. ajánlási pontban Koszorús László képviselő úr módosító indítványa következik. A tárca véleményét kérdezem.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja Koszorús László indítványát.

ELNÖK: A bizottság részéről van-e vélemény? *(Nincs jelzés.)* Nem látok ilyet, szavazás következik. A bizottság részéről ki támogatja? *(Szavazás.)* A bizottság egyharmada támogatja az 51. ajánlási pontban lévő indítványt.

Köszönöm szépen, ezzel az 1. napirendi pontban szereplő indítványok ügyében meghoztuk a döntéseket. Államtitkár úr, marad velünk? *(Jelzésre.)* Szívesen látjuk, köszönöm szépen. *(Babák Mihály: Még munkája van velünk.)*

Az államháztartásról szóló T/5069. számú törvényjavaslat (Módosító javaslatok megvitatása)

Áttérünk a 2. napirendi pontunkra, az államháztartási törvénnyel kapcsolatos módosító javaslatok megvitatására.

Az 1. ajánlási pontban jómagamnak van egy indítványa. Kérdezem államtitkár úr véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Támogatjuk.

ELNÖK: Ez csodás, köszönöm szépen. A bizottság véleményét kérdezem. *(Szavazás.)* A bizottság egyhangúlag támogatja. Ez egy igazi hétfő reggeli sikerélmény. Elnézést a személyes megnyilatkozásért, de másfél éve még ilyen nem volt, hogy valamit támogattak volna. *(Babák Mihály: Ez nem igaz.)* Jó, ne vitassuk meg, hogy volt-e vagy nem, a lényeg az, hogy ezt támogatja a bizottság, köszönöm szépen.

Vágó Gábor képviselő úr több indítványa következik, melyek szakmailag rokontermészetűek, ezért kérdezem képviselő urat, esetleg egyben tudná-e indokolni az indítványait, vagy az a kérés, hogy egyesével menjünk.

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Melyik indítványokra gondol?

ELNÖK: A 2. és a 3. ajánlási pont, és még további is van, a 7. pont...

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Többet is adtam be, körülbelül jó tucatnyit. Tehát menjünk sorban, az sokkal jobb lenne.

ELNÖK: Tehát a képviselő úr kérésére megyünk sorban.

A 2. ajánlási pontban Vágó Gábor képviselő úr indítványáról kérdezem a tárca véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: A bizottság részéről ki támogatja? *(Szavazás.)* 3 igen szavazat, a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 3. ajánlási pontban ugyancsak Vágó képviselő úr módosító indítványa következik. A tárca véleményét kérdezem.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: A bizottság tagjai közül ki támogatja? *(Szavazás.)* 1 igen szavazat, a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 4. ajánlási pontban Dancsó képviselő úr indítványa következik, melynek több lába is van, ezeket nem ismertetem. A tárca vajon támogatja-e?

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca támogatja.

ELNÖK: A bizottság tagjai közül ki támogatja? *(Szavazás.)* A bizottság döntő többsége támogatja az indítványt.

A 7. ajánlási pontban Vágó képviselő úr indítványa következik. Kíván hozzá kommentárt fűzni, képviselő úr? *(Vágó Gábor: Nem.)* Nem kíván, a tárca véleményét kérdezem.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: A bizottság tagjai közül ki támogatja? *(Szavazás.)* 1 igen szavazat, a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 8. ajánlási pontban Dancsó képviselő úr módosító indítványa következik. A tárca véleményét kérdezem.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Támogatjuk.

ELNÖK: A bizottság tagjai közül ki támogatja? *(Szavazás.)* A bizottság többsége támogatja az indítványt.

A 9. ajánlási pontban Burány Sándor, Veres János és Józsa István képviselő úr indítványa következik. A tárca véleményét kérdezem.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: Esetleg Veres képviselő úr kíván-e hozzászólni? *(Jelzésre.)* Parancsoljon!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Kérdésem lenne először. Egyrészt, hogy miért nem támogatják, másrészt hogy hol kívánják a törvényben a most hiányzó alapelveket elrendezni? Ugyanis a jelenlegi törvény nem tartalmazza még azokat az alapelveket sem, amelyeket Magyarországon számviteli törvény rögzít. Nem tartalmazza azokat sem, amelyeket az eddigi nemzetközi gyakorlat egyértelművé tett az államháztartásról, és nem tartalmazza azokat sem, amelyeket az európai uniós jogharmonizációs kötelezettségek miatt Magyarországnak vállalnia és követnie kell. Ezeket hol kívánja rendezni a tárca? Ez lenne a kérdésem, és aztán majd hozzászólásom is lesz.

Köszönöm.

ELNÖK: Parancsoljon, államtitkár úr, a választ legyen szíves megadni!

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm. Csak arra hívnám fel a figyelmet, hogy a számviteli törvény szabályozza ezeket a kérdéseket, amelyeket a tisztelt képviselő úr felvetett.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ezek után még Veres képviselő úr kíván szólni.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm. Tekintettel arra, hogy a számviteli törvény több olyan dolgot tartalmaz, amely nincs speciálisan üzleti körre, illetve államháztartásra külön rögzítve, és tekintettel arra, hogy nem ebben, hanem a másik törvényben önök olyat is szabályoznak, amelyet, ha elkövetnének az üzleti szféra szereplői, akkor börtönbüntetéssel sújtanak őket. Nevezetesen az, hogy ha valaki megcsinálná a devizaadósságok nem aktuális árfolyamon történő értékelését, akkor ez mérleghamisításnak minősülne ma Magyarországon. Ebből következően úgy gondolom, hogy szükséges az, hogy Magyarországon ebben a törvényben – mármint az államháztartási törvényben – is egyértelműen rögzítésre kerüljenek azok a körülmények, amelyek függetlenül a számviteli törvény szabályozási tartalmától, az államháztartásra is érvényes követelményeket ír elő.

Egyetlen dolgot szeretnék ebből kiemelni mindössze: nevezetesen a bruttó elszámolás elvét. Amikor az előző Fidesz-kormány volt, akkor már elkövették ezt a hibát, most még törvényesíteni is akarják, hogy megcsinálhassák azt, amit annak idején megcsináltak. Ezért azt gondolom, teljesen elfogadhatatlan, hogy például ezt a követelményt most nem rögzíti az államháztartási törvény újonnan megfogalmazott szövege, hiszen ilyen módon egészen elképesztő – úgy mondom – slendriánságok, adott esetben tudatosan félrevezető dolgok is bekerülhetnek az államháztartás elszámolásaiba.

Ezért kifejezetten veszélyesnek, a magyar államháztartás áttekinthetőségét veszélyeztetőnek tartom azt, hogyha ilyen kérdéseket nem fog szabályozni az új államháztartási törvény. Ezt sarokpontnak tekintem a tekintetben, hogy egyáltalán a kormányzat pozitív hozzáállása látható legyen a világos, áttekinthető, mindenki számára megismerhető elszámolásukhoz. Éppen ezért kifejezetten szükségesnek tartom, hogy ezek a pontok szabályozásra kerüljenek a törvényben.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A további vélemények meghallgatása előtt engedjék meg, képviselőtársaim, hogy megjegyezzem, a bruttó elszámolás elve ősrégi számviteli elv, egyidős a Pacioli-féle számviteli rendszerrel, vagy 500 évvel ezelőtt is már ismerték, és a magyar államháztartás rendszerében is... *(Közbeszólásra:)* Volt, mikor nettó

elszámolás volt a magyar államháztartásban, ezért azt gondolom, megfontolandó kérdés, hogy rögzítse-e, deklarálja-e az Áht., hogy igen, bruttó elszámolást alkalmaz.

Másnak van-e véleménye? *(Nincs jelzés.)* Nincs, akkor újra megadom a szót államtitkár úrnak, hátha az érvelés más belátásra készíti.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm, csak ismételni tudom, hogy ezeket az elveket, amiket a képviselő urak megneveznek, a számviteli törvény nevesíti, tehát itt nincs rájuk szükség, ezért a tárca nem támogatja a javaslatot.

ELNÖK: Világos, tehát más törvényben jelen van. Ezek után ki támogatja az indítványt? Aki támogatja, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* 3 igen szavazattal a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 10., 11., 12. és 13. ajánlási pontban Vágó képviselő úr javaslatai következnek. Természetesen mindegyikről külön fogunk szavazni, de megkérdezem a képviselő urat, kívánja-e ezt a négy indítványát esetleg indokolni. *(Jelzésre.)* Parancsoljon!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Szívesen. Itt igazából a költségvetés létrehozásáról volna szó, egyrészt egy határidővel, az augusztus 31-ei határidővel biztosíthatnánk a költségvetés kiszámíthatóságát, másrészt lehetőséget szeretnénk adni arra, hogy programalapú költségvetést is létre lehessen hozni, illetve azt, hogy a bevételi előirányzatok ne összesítve, hanem előirányzatonkénti bontásban legyenek feltüntetve a költségvetésben, ezzel az átláthatóságot segítenénk. A 13. ajánlási pontban lévő is hasonló jellegű módosítás volna.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ezek után kérdezem államtitkár úr véleményét. Megyünk sorban, tehát a 10. számú indítványt támogatja-e a tárca.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: A bizottságot kérdezem. *(Szavazás.)* 3 igen szavazat, a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 11. pontról kérdezem a tárca véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: A bizottság tagjai közül ki támogatja? *(Szavazás.)* 1 igen szavazat, a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 12. indítvány szintén Vágó úré. A tárca véleményét kérdezem.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: A bizottság tagjai közül ki támogatja? *(Szavazás.)* 4 igen szavazat, a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 13. indítvány szintén Vágó képviselő úr javaslata. A tárca véleményét kérdezem.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: A bizottság részéről nincs észrevétel, szavazás következik. A bizottság tagjai közül ki támogatja? *(Szavazás.)* 4 igen szavazat, a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 14. ajánlási pontban jómagam indítványa következik. A tárca véleményét kérdezem.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: Igen, államtitkár úr, ebben biztos voltam, hogy nem támogatja, mert itt arról van szó, hogy ezt a tartalékot a kormány elkölte anélkül, hogy a parlamentet előzetesen tájékoztatná, vagy előtte behozza a parlament elé azt a javaslatát, ami szerint el kívánja költeni az országmentő tartalékot. Tehát nem lep meg a kormány véleménye.

Ezek után kérdezem a bizottság véleményét, ki az, aki parlamentpárti, ki az, aki kormánypárti. Aki támogatja, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 4 igen szavazat, a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 15. ajánlási pontban Vágó képviselő úr indítványa következik. A tárca véleményét kérdezem.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: A bizottság tagjai közül ki támogatja? *(Szavazás.)* 1 igen szavazat, a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 16. indítvány következik. A tárca véleményét kérdezem.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: A bizottságot kérdezem. *(Szavazás.)* 1 igen szavazat, a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 17. ajánlási pontban Dancsó képviselő úr indítványa következik. A tárca véleményét kérdezem.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Támogatjuk.

ELNÖK: A bizottság tagjai közül ki támogatja? *(Szavazás.)* A bizottság többsége támogatja.

A 18. ajánlási pontban Szekeres Imre, Veres János és társaik indítványáról kérdezem a tárca véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: A bizottságot kérdezem. *(Jelzésre.)* Szólásra jelentkezett Veres képviselő úr, parancsoljon!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Ez az indítvány lényegében azt tartalmazza, hogy szemben azzal a szándékkal, ahogy a kormány a javaslatában most megfogalmazta, nevezetesen a hároméves kitekintés

elnagyoltan, az eddigi tartalmat korlátozva, az eddigi tartalmat nem érintve kerüljön csak bele a következő évi költségvetési tervezésekbe. Ezért egyértelművé szeretnénk tenni azt, hogy minimum az eddigi tagoltságban kell szerepeltetni a következő időszakban is a hároméves kitekintés számait. Meggyőződésem szerint nagyon-nagyon fontos, főleg a válságos időszakban az, hogy a kormány szembesüljön a számítások során azzal, hogy mi lenne a következő három évben annak a makrogazdasági pályának a következménye, ha nem változna semmi a kormány döntései kapcsán. Ezért azt gondolom, rendkívül fontos az, hogy ne engedjük meg, hogy az új államháztartási törvény zsugorítsa a nyilvánosság számára a betekintés meg a rátekintés lehetőségét a következő évekre.

Ez az indítvány pusztán ezt tartalmazza, és ezért kérem az indítvány támogatását, hiszen teljesen nyilvánvaló dolog, hogy ha komolyan vesszük az előtekintő számítások tartalmát, akkor nem lehet megengedni azt, hogy az eddigieket korlátozva tartalmazza a jövőben csak a költségvetés a következő évi hatásokat.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Más véleményt nem látok, akkor a tárca véleményét kérdezem ezek után, talán változott.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nyilvánvalóan szükség van előrejelzésre, de úgy gondoljuk, hogy ilyen előirányzati mélységű előrejelzésre nincs szükség a költségvetés elkészítésénél, ezért nem támogatjuk a javaslatot.

ELNÖK: A kormány nem támogatja. A bizottság tagjai közül ki támogatja az indítványt? *(Szavazás.)* 5 igen szavazat, a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 19. ajánlási pontban Szekeres Imre, Veres János és társaik indítványa következik. Kommentárt nem kívánnak hozzá fűzni, a tárca véleményét kérdezem.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: Most kért szót Veres képviselő úr, tessék!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Tekintettel arra, hogy eddig benne volt a törvényben ez a bizonyos kitétel, ezért szükségesnek tartom, hogy az ezt követően megfogalmazott törvényben is legyen benne. Amit a javaslat tartalmaz, az semmivel nem több annál, mint amit így is, úgy is elvégez a kormány. Mi csak azt kérjük, hogy a benyújtott költségvetésben ezt szerepeltesse.

Miről szól a javaslat pontosan? Azt mondja ez a javaslat, hogy az Országgyűlés részére a központi költségvetésről szóló törvényjavaslat benyújtásakor tájékoztatásul be kell mutatni – ami a kiegészítés ebben a pontban az eddig felsoroltakhoz képest, a d) pontban – a költségvetési törvény legfontosabb társadalmi és gazdasági hatásait. Erről szól a vita alapvetően a parlamentben. Úgy gondolom, és most nem akarok belemenni abba, hogy minden törvényjavaslatnál a társadalmi-gazdasági hatásokat be kell mutatni az érvényben lévő törvényi előírás szerint, ami a jogalkotásról szóló törvényben benne van, de hogy minimum a költségvetési törvélynél ezt megkövetelje az államháztartási törvény is, szerintem ez elengedhetetlen.

Tehát semmi mást nem kérünk, még azt sem mondjuk, hogy milyen részletességgel, azt sem mondjuk, hogy milyen terjedelemben, tehát semmifajta olyan körülmény nincs, amely megkötné a kormány kezét. Abban egyetértünk, hogy a kormány elvégzi ezt a számítást. Abban egyetértünk, hogy ezekkel a számításokkal érvel a nyilvánosság előtt. Abban

egyértünk, hogy létezik ilyen. Akkor miért nem teszi kötelezővé az Áht. azt, hogy a kormány a parlamenthez köteles benyújtani? Azt gondolom, legalább a parlamentet védjük meg annyiban mi közösen – kormánypárti és ellenzéki képviselők –, hogy ne tehesse meg a kormány azt, hogy ez egy zsebanyagként, különanyagként rendelkezésre áll, de egyébként a képviselőkkel nem osztja meg.

Tehát még egyszer mondom: annyit kérünk, hogy a törvény legfontosabb társadalmi és gazdasági hatásait a benyújtáskor tájékoztatásul be kell mutatni.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. További észrevételek az indítványhoz nincsenek, megadom a szót államtitkár úrnak.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Úgy gondoljuk, hogy az ilyen hatásvizsgálatok nagyon fontosak az egyes szaktörvényeknél, akár az adótörvénynél is, a költségvetés egészére viszont nem lehet értelmezni a fogalmat, ezért a javaslatot nem támogatjuk.

ELNÖK: A kormány tehát nem támogatja, ismét szót kér Veres képviselő úr.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Államtitkár úr, a jelenlegi költségvetési javaslatban be van nyújtva. Ha önök kérik, akkor idehozom a tervezetet, és fölolvassom, hogy hány oldalban így minősítik. Az minimum, hogy az elején van három oldal, ami erről szól, a jelenleginél is. Azért, mert az eredeti Áht. szerint csinálták a jelenlegi javaslatot. Azt gondolom, az a minimum, hogy a parlamenti képviselők – és most beleértem, még egyszer mondom, a kormánypárti és az ellenzéki képviselőket is – ezekkel a hatásokkal kell hogy megítéljék a költségvetést. Erről folyik a vita a parlamentben. Erről folyik a társadalmi megítélése egy költségvetésnek. Nem arról, hogy két szám jól van-e összeadva, az nyilvánvalóan alapelvárás, hogy jól van összeadva, de az, hogy a társadalmi és gazdasági hatásait bemutassák egy költségvetésnek, szerintem annyira triviális. Nagyon-nagyon furcsállom, hogyha ezt nem fogják támogatni, illetve ha államtitkár úr azt gondolja, hogy erre nincs szükség.

Tudom, hogy államtitkár úr jobb szakember annál, semmint hogy ezt komolyan gondolná, hogy erre ne lenne szükség. Az összes többi törvénynél is előírás. Ennél a törvénynél is előírás egyébként az általános szabályok szerint, csak szerintünk az Áht.-ban is szerepeltetni kellene. Jelenleg szerepel az Áht.-ban ilyen előírás.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. További észrevételek vélemények? *(Nincs jelzés.)* Nincs. Államtitkár úr, esetleg akar reagálni ebben a körben?

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem.

ELNÖK: Nem, fenntartja a nemleges véleményét. Szavazás következik. A bizottság tagjai közül ki támogatja az indítványt? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 6 igen szavazattal a bizottság egyharmada sem támogatta a javaslatot.

A 26. ajánlási pontban Vágó képviselő úr indítványa következik. A tárca véleményét kérdezem.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: A bizottságot kérdezem. *(Szavazás.)* 1 igen szavazattal a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 28. ajánlási pontban Dancsó képviselő úr indítványáról kérdezem a tárca véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Támogatjuk.

ELNÖK: A bizottság tagjai közül ki támogatja? *(Szavazás.)* A bizottság többsége támogatja.

A 30. ajánlási pontban Vágó képviselő úr indítványáról kérdezem a tárca véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: A bizottság tagjai közül ki támogatja? *(Szavazás.)* 1 igen szavazattal a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 32. ajánlási pontban Vágó képviselő úr indítványa következik. A tárca véleményét kérdezem.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: A bizottság tagjai közül ki támogatja? *(Szavazás.)* 1 igen szavazat, a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 34. ajánlási pontban Szekeres Imre, Veres János és társai módosító indítványáról kérdezem a tárca véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: Veres képviselő úr kért szót.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Kérdésem lenne. Hogyan kívánja az új Áht. elfogadása után a kormány rendezni a költségvetés-módosítás és a pótköltségvetés feltételeit? Ugyanis a benyújtott javaslatban nem térnek ki erre. Tehát mi a kormány elgondolása, hogy milyen törvény, milyen szakasz alapján fogják ezeket a kérdéseket rendezni.

ELNÖK: Tessék a kérdésre válaszolni, államtitkár úr!

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A képviselő urak által felvetett kérdést a stabilitási törvény kezeli.

ELNÖK: Ez válasz volt a kérdésre, akkor ezek után kérdezem, vannak-e vélemények, észrevételek? *(Jelzésre.)* Szekeres képviselő úr!

DR. SZEKERES IMRE (MSZP): A stabilitási törvény nem rendezi a pótköltségvetést, még ezt a fogalmat nem is ismeri, és nem rendezi azokat a küszöbértékeket sem, ahol a kormánynak az Országgyűlés felé – hatáskörét gyakorolva – javaslatokat kell tenni.

Ez a kérdés nem csupán gyakorlati, elvi is. A Magyar Országgyűlés dönt a költségvetésről vagy sem? Amennyiben a Magyar Országgyűlés dönt, akkor menet közben, ha változás van – ugye, itt három kategória lehet –, akkor az Országgyűlésnek vannak jogai: a legkisebb mértékű változásnál az, hogy tájékoztatást kap, és a kormány maga intézkedik; a közepes mértékű változásnál az, amikor már az Országgyűlésnek a kormány által benyújtott törvénymódosítást meg kell vitatnia és döntenie kell; és a nagyon nagymértékű változásnál az, amikor pótköltségvetést kell megtárgyalnia. Egyszerűen érthetetlen, hogy ezt a szabályozott lehetőséget a kormány vagy a kormányoldal, a Fidesz és a KDNP miért nem akarja használni.

Nem tudjuk, hogy önök ma mire jutottak a frakcióülésen például abban a helyzetben, ami már a készülő költségvetésről szól, de például ilyen típusú esetekben ezek a jogilag rendezett szabályok adnának megoldási lehetőséget a kormány és az Országgyűlés számára is abban, hogy érdemi döntéseket tudjon hozni. Azon, hogy a három kategóriát hogyan húzzuk meg, lehet szakmai vitát folytatni. A második kategória határát, tehát ahol már törvénymódosításra van szükség, mi 2,5 százalékos eltérésnél húztuk meg, a pótköltségvetésnél pedig 5 százalékos eltérésnél, tehát nem szűkre szabott a kormány mozgásteret. Itt a kiadási főösszegekről van szó, ez rendkívül nagy mozgásteret jelent, de mégis az Országgyűlés dönt nagyobb mértékű eltérések esetén a költségvetésről. A pénzügyi stabilitási törvényben nincsenek ilyen szabályok.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. További véleményeket nem látok. Államtitkár úr, tessék!

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A stabilitási törvény nagyon szigorú, negyedéves felülvizsgálatot ír elő, és szabályozza azt is, hogy mikor kell a kormánynak benyújtania a költségvetés módosítását. Tehát úgy gondolom, a stabilitási törvény kezeli ezt a kérdéskört, ezért nem támogatjuk a javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm, szavazás következik. A bizottság tagjai közül ki támogatja az indítványt? *(Szavazás.)* 6 igen szavazat, a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 35. ajánlási pontban Vágó képviselő úr indítványa következik. A tárca véleményét kérdezem.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: A bizottság részéről nem látok jelentkezést. A bizottság tagjai közül ki támogatja? *(Szavazás.)* 1 igen szavazattal a bizottság egyharmada sem támogatja.

A 37. ajánlási pontban Dancsó József indítványáról kérdezem a tárca véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Támogatjuk.

ELNÖK: A tárca támogatja. A bizottság tagjai közül ki támogatja? *(Szavazás.)* A bizottság többsége is támogatja.

A 38. ajánlási pontban Vágó képviselő úr indítványát támogatja-e a tárca?

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: A bizottság tagjai közül ki támogatja? *(Szavazás.)* 3 igen szavazattal a bizottság egyharmada sem támogatja.

A 39. ajánlási pontban Dancsó képviselő úr indítványáról kérdezem a tárca álláspontját.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca támogatja.

ELNÖK: A bizottság tagjai közül ki támogatja? *(Szavazás.)* A bizottság többsége is támogatja.

A 41. pontban jómagam indítványa következik. Ez egy terminológiai, szemantikai probléma, nekem ez a belső államháztartási kontrollok kifejezés nem azért nem tetszik, mert irtózom az idegen szavaktól, hanem azért, mert a tartalma is zavaros egy kicsit. Ezért javaslom helyette a belső irányítási rendszert, aminek ez egyébként meg is felel szakmailag, hiszen ez az internal controll systemsről magyarított kifejezés, amit belefoglaltak több törvénybe is. Tehát itt erről van szó.

Ezek után kérdezem a tárca véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A fogalmi tisztázás érdekében a tárca nem támogatja.

ELNÖK: Ezt most – ne haragudjon – nem értettem. A fogalmi tisztázás érdekében nem támogatja? Ezt hogyan kell érteni? A fogalmi tisztázásra szükség van, azt veszem ki a válaszból. Ez azt szeretné, és ön azt mondja, hogy a fogalmi tisztázás érdekében nem támogatja. Akkor hogyan értsem?

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A fogalom, amit elnök úr javasol, sokkal tágabb annál, mint amit lefedne, illetve amire szükség van. Ezért függetlenül attól, hogy a magyar nyelv szempontjából egy másik kifejezés szerepel ott, mi éppen ezért nem támogatjuk a javaslatot.

ELNÖK: Ez az utóbbi igaz, sok helyen rosszul van csinálva. Azért jó alkalom lenne, hogy most a helyére tegyék az államháztartási törvényben. De úgy látom, marad a rossz, itt is, meg másutt is. Egyéb vélemény nincs? *(Nincs jelzés.)* A bizottság tagjai közül ki támogatja az indítványt? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 4 igen szavazattal a bizottság egyharmada sem támogatta az indítványt.

A 42. pontban szintén jómagam indítványa következik, megint hasonló terminológiai kérdés. Törvényhozói ellenőrzést említ, én azt javaslom, hogy helyette a független ellenőrzés kifejezést használjuk. Azért, mert ezt használja a szakma szerte a világon. A törvényhozói ellenőrzés persze nagyon fontos, de összekeverhető a pénzügyi része a törvényességi ellenőrzéssel.

Tehát nem csak azért nem szerencsés törvényhozóinak nevezni a kormánytól független pénzügyi ellenőrzést, mert *(Babák Mihály: Két külön fogalom.)* két külön fogalom, tehát lényegében összekeverhető vagy fogalmilag összekeveredhet a törvényességi ellenőrzéssel, amit más végez, és nem az Állami Számvevőszék.

Ezek után kérdezem a tárca véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: A tárca nem támogatja, vélemény nincs, szavazás következik. A bizottság tagjai közül ki támogatja? *(Szavazás.)* 6 igen szavazattal a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 43. ajánlási pontban Vágó képviselő úr indítványa következik. A tárca véleményét kérdezem.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: A bizottságot kérdezem. *(Jelzésre.)* Veres képviselő úr kért szót.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): A kérdésem a következő lenne, államtitkár úr. Miután benyújtották az állami vagyronról szóló törvényt, amelyben kizárják az Állami Számvevőszék ellenőrzési feladatait a vagyonnal kapcsolatban, szeretném megkérdezni, hogy ezek után netán erre a szervezetre kívánják bízni az állami vagyonnal kapcsolatos ellenőrzési feladatokat. Ez lenne a kérdésem.

ELNÖK: Ez kérdés volt, akkor tessék erre válaszolni!

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Úgy gondoljuk, a KEHI mindig is ellenőrizhetett állami vagyont, tehát a javaslatot nem támogatjuk.

ELNÖK: Veres képviselő úr!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Hát, akkor itt egy olyan ponthoz érkeztünk, ami néhány szót érdemel. Részben Vágó képviselő úr indítványa, részben pedig az ezt követő 45. indítvány kapcsán is. Önök egy olyan szervezetet kívánnak följogosítani Magyarországon példa nélkül álló jogosítványokkal, hatalommal, amely egy komolytalan szervezet. Ez a szervezet az elmúlt másfél évben olyan ellenőrzési megállapításokat tett, ami blöddli, ami hülyeség, ami nevetséges, ami megalapozatlan, ami méltatlan vádaskodás. Olyan módon ellenőriz ez a szervezet Magyarországon, ami alapján meg nem kérdezi az érintetteket, meg nem nézi az okmányokat, meg nem nézi azt, hogy mit ellenőriz és hogyan, ami alapján politikai megrendelés, valakiktől kapott torz, téves, hazug információkat rögzít ellenőrzési jelentésben.

Önök ezt követően ezt a szervezetet ilyen jogosítvánnyal kívánják felruházni. Nem gondolják, hogy ez valami egészen elképesztő szemtelenség, amit csinálnak ezzel a szervezettel? Olyan mértékben fölháborító, amit most csinálnak, ami szerintem teljes mértékben elfogadhatatlan. Egy pártökölként működtetett szervezetet kívánnak önök felhatalmazni olyan jogosítványokkal, ami egyszerűen elképesztő. Fidesz-megrendelésre blöddliket, hülyeségeket leírnak ellenőrzési jelentésként, amit később mindenki megcáfol, aki ezzel foglalkozik. A megállapításaik megalapozottsága nulla, a hozzáértésük nulla, hiszen szétzúzták ennek a szervezetnek a korábbi szakmai stábját, és Fidesz-katonákat ültettek a szervezetbe, és ezt követően önök ilyenfajta jogosítványokat kívánnak ennek a szervezetnek nyújtani. Egészen elképesztő, amit most csinálnak, hiszen meggyőződésem szerint Magyarország független ellenőrzési hátterét kívánják ezzel nevetségessé tenni és elkomolytalanítani.

Államtitkár úr, teljes mértékben felháborítónak tartjuk azt, hogy önök egy ilyen szervezetre, amely bebizonyította alkalmatlanságát az elmúlt másfél év vizsgálatainak a hanyagsága, felületessége, politikai megrendelésre történő megállapítás rögzítése kapcsán

ilyenfajta felelősséget kívánnak rögzíteni. *(Babák Mihály: Nyugtával a napot. Majd a bíróság eldönti.)* Egészen el vagyok képedve azon, hogy hogyan gondolják azt, hogy a későbbiek során bárki Magyarországon komolyan fogja venni ennek a szervezetnek az ellenőrzéseit, hogyha egyszer ilyen megalapozottságot tudott magának az elmúlt másfél évben kiszorítani.

Szóval, államtitkár úr, végiggondolták azt, hogy mivel fog ez járni, amit önök most betesznek ebbe a törvénybe? A képviselőtársunk az indítványa során kiveszi ezeket az extra jogosítványokat a szervezettől, mert olyan dolgokkal is fel akarják ruházni, ami eddig nem volt a szervezet jogosítványa. Mi magunk azt mondtuk a másik indítványunkban – és a 45-ösnél már nem akarok szólni –, hogy a külső képviseleti ügyekben legalább az az államháztartási szervezet tudjon róla, hogy valakikkel szemben bíróságon vagy bárhol másutt el kíván járni ez a szervezet, amelynek a tevékenysége kapcsán folytatott ellenőrzésnél úgy gondolja, hogy el kell járni. Ma egyébként olyan jogosítványt adnak neki, amelyen ön fog legjobban megdöbenni államtitkárként, ha mondjuk ez a szervezet föl fog majd lépni valakivel szemben a bíróságon, amit az ön feladatkörébe tartozó államháztartási szervnél történt folyamat kapcsán lefolytatott ellenőrzésben indít, és ön nem fog arról tudni, hogy folyik egy bírósági per olyan ügyben, ami az ön feladatkörébe tartozik egyébként. Mert a szabályozás, amit benyújtottak ezt biztosítja.

Mi ezt próbáltuk csak kivenni a javaslatról, amikor beadtuk a 45-ös indítványunkat, egyébként teljesen egyetérttek Vágó képviselő úr indítványával is, hiszen egy ilyen szervezetről van szó. Államtitkár úr, végiggondolták, hogy kire és mit bíznak önök?

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Engedjék meg, kedves képviselőtársaim, hogy most kicsit sapkát cseréljek, és a magam véleményét hozzátegyem, elmondjam az ügyben. Itt a KEHI-ről van szó. *(Dr. Dancsó József jelez.)* Ügyrendi? *(Magyar Anna: Nem, kormánypárti következne, egy ellenzéki, egy kormánypárti.)* Tehát ez a KEHI – tessék bölintani –, ez a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal. *(Dr. Cséfalvay Zoltán: Igen.)*

Szóval ennek van egy előtörténete, ennek az intézménynek a leánykori neve Központi Számvevőségi Hivatal, aki régóta képviselő vagy figyelemmel kíséri a törvényhozói munkát, mint én, erre még tán emlékszik. Ezt megboldogult Antall József időszakában hozták létre, számvevőségi – nem számvevőszéki – akartak létrehozni. Ennek lett volna ez a vezérhajója. Aztán jött '94, és akkor itt már ideadresszálom a kritikát az első szociálliberális kormánynak, amely ugyancsak nem tudta, hogy mi az a számvevőségi rendszer, viszont talált egy intézményt, és kormányzati ellenőrzési irodának keresztelte el. Aztán ez sokáig élt – ma is él –, majd '98-ban elkeresztelték Kormányzati Ellenőrzési Hivatalnak. A mai nevét akkor kapta meg, mert az iroda kicsit snassz volt.

Tartalmilag teljes mértékben egyetérttek Veres képviselő úr indoklásával, ez olyan kakukktojás a magyar ellenőrzési rendszerben, amilyen egyszerűen nincs sehol. *(Babák Mihály: Szuperkontroll.)* Hát ilyen, hát ez egy szakmai blődli, maradjunk ennél a kifejezésnél. Ilyen ellenőrző szervezetet Európában a világon sehol nem találhat. *(Babák Mihály: Ez jó, mert már félnek tőle.)*

Mondhatnám erre, hogy a kormány olyan ellenőrző szervet működtet, amelyet akar, mert az ő belügye. De amíg a kormány belügye, addig jó – bár belekerül egy pár milliárd forintba, üsse kő, többet is elköltenek fölöslegesen, ezt talán még kibírja az ország –, de szakmailag ez egy teljesen értelmetlen szervezet, és ráadásul rá akarnak bízni olyan úgymond, a kormány belső ellenőrzési hatóköréből kikerülő ügyeket, amelyek már a független ellenőrzés hatókörébe tartoznak, és hát ezt is célozza ez az indítvány. Ezt aztán végképp nem lehet megcsinálni.

Hát ennyit, és most visszateszem a sapkát a fejemre, és Dancsó képviselő úrnak adok szót.

DR. DANCSÓ JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Gondoltam, hogy egy ellenzéki, egy kormánypárti képviselő szólalhat meg, de hát nagyvonalúan eltekintek ettől a bevett gyakorlattól, elnök úr. *(Babák Mihály: Tulajdonképpen csak figyelmetlen volt.)*

Csak arra szeretném fölhívni a figyelmet ezzel kapcsolatban, hogy ez egyfajta vélemény volt, amit Veres képviselő úr most kinyilvánított, meg elnök úr is csatlakozott hozzá az MSZP-Jobbik összefogás jegyében. Tehát e tekintetben azt tudom mondani, hogy nyilván megvolt a logikája, amikor ezt a számvevőségi irodát vagy hivatalt létrehozta az első kormány, megvolt a logikája, amikor a '94-es kormánykoalíció létrehozta, és utána ez működtetve volt. Na most, ennek a tevékenységét minősíteni képviselői szabadság, tehát e tekintetben azt gondolom, ehhez önöknek joga van, a megítélése pedig vélhetőleg nem azért állt fenn 20 évig, mert nem volt valamilyen súlya és szerepe. Feltételezem, hogy a jövőben is jelentős – és jelentősebb – szerepe lehet, ezért is van ez benne ebben a javaslatban. Tehát e tekintetben lehet ilyen hatásos jelzőket használni, hogy blődli nem egyebek, de sokra nem megyünk vele. Inkább arról kell döntenie, hogy a javaslatot támogatjuk-e vagy sem.

ELNÖK: Köszönöm. Vágó képviselő úr!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Csak, hogy tisztában legyünk, mind a 43., mind a 44. ajánlasi ponton lévő indítványom azt tartalmazza, hogy ne ezen törvény határozza meg ezeket az ellenőrzéseket. Ahogy már ebben a bizottságban is látható volt, nagy vita van a KEHI körül, és ez még inkább alátámasztja azt, hogy ne ennek a törvénynek a keretein belül rendelkezünk az ellenőrzésekről, hanem inkább akkor hozunk egy új törvényt, és azon keresztül próbáljuk meg a KEHI hatáskörét és az egész ellenőrzési rendszert utána meghatározni. Tehát amíg ekkora vita van a KEHI-ről, addig nem engedhető meg, hogy az Áht.-ba tegyük bele ezeket a működésére vonatkozó szabályokat.

Köszönöm.

ELNÖK: Világos. Most a kormányoldal következik. Az előbb hibát követtem el, elnézést kérek. Ezért most megkérdezem, hogy a kormányoldal kíván-e a vitában részt venni. *(Jelzésre.)* Nem kíván, akkor most teljesen logikusan fogom megadni Veres képviselő úrnak a szót.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Itt két probléma van. Az első probléma, Dancsó képviselő úr, hogy ez nem az a KEHI, ami itt le van írva a törvényjavaslatban, mint ami eddig bármelyik ciklusban is működött. Ez valószínűleg – ha jól gondolom – egy szuperellenőrző szervezet. Ezért tettem föl azt a kérdést államtitkár úrnak, hogy vajon hogyan gondolják az állami vagyonnal kapcsolatos ellenőrzési feladatot, ha a Számvevőszéket kizárják az ellenőrzésből, mert a vagyontörvény kizárja. Feltehetően ezzel a szervezettel gondolják az ellenőrzési feladatokat végrehajtani, azaz még megemelik ezt a szervezetet.

Ami miatt a véleményemet fönntartom és még megerősítem ezzel a hozzászólással, mert ismerem e szervezet néhány vizsgálatának az eredményét. *(Babák Mihály: Jön még a MOL-részvényeladás meg a Malév is.)* Az megalapozatlan, blődli, butaságok halmaza, utcai pletykák és rosszindulatú feltételezések egymás után írása, ebből még adott esetben következtetések levonása, és semmilyen módon nem a tényszerű megállapításokon alapozódó, valóságos ellenőrzési jegyzőkönyv vagy vizsgálati jelentés, ami ott történik. *(Babák Mihály: Majd az ügyészség.)* Azt pedig megengedem magamnak, hogy természetesen ezt egy fideszes, pártkatonák által elvégzett, rettenetesen romboló munka eredményének tekintem, hiszen

korábban nem volt ilyen jellegű pártbefolyás erre az intézményre. Nem tudnak mondani ilyet egyik kormány időszakából sem. Sem a Fidesz, sem a másik kormányok időszakából.

Ami miatt nyilvánvaló a dolog, hogy ez így el nem engedhető, hogy minimális feltétele sincs meg a KEHI-s ellenőrzési körülmények leírásának ebben a törvényben, ami a Számvevőszék esetében törvényben rögzített. Nevezetesen, hogy az ellenőrzöttnek lehetősége van, hogy reagáljon a vizsgálat megállapításaira. Ebben nincs benne. Ebben bárkit bárkitől függetlenül vizsgálhat. Ezért mondtam államtitkár úr példáját, szembe fog kerülni majd azzal a helyzettel, hogy az ő felelősségi körébe tartozó körben vizsgálatot folytat, megállapít valamit, bírósághoz fordul a megállapítások kapcsán, és még ekkor sem tudja, hogy a felelősségi körébe tartozó kérdésben a KEHI valami miatt valakinek a perbe fogására bírósághoz fordul. Esetleg majd olvasni fogja az újságból, hogy a bíróság a KEHI-nek, az általa irányított államigazgatási szervezetnek vagy a harmadik szereplőnek adott-e igazat. Egészen elképesztő, trehány, hányaveti, ahogyan ez itt le van írva és meg van fogalmazva, és önök ezt – úgymond - sarkalatos törvényi szinten akarják megfogalmazni a parlamentben.

Azért mondom, hogy legalább annyira legyenek igényesek, hogy saját maguknak ne helyezzenek el ilyen csapdákat a jövőt illetően, és fenntartom azt a véleményemet, hogy ez a szervezet aztán maximálisan alkalmatlan arra, hogy komoly államháztartási ellenőrzési feladatokat hajtson végre, lévén, hogy – még egyszer mondom – a másfél év alatt bebizonyította, hogy utcai pletykák, hallomások, rémálmok alapján fogalmaz meg hülyeségeket, és ezt írja le ellenőrzési jelentésben. Majd ebből a jobboldali sajtó híreket csinál. Nevetséges, amit csinálnak ezzel. Teljes mértékben alkalmatlan a dolog, és azért tartom rendkívül veszélyesnek, mert ma ezt a szervezetet föl akarják még pumpálni feladatkörökkel, jogkörökkel, hatáskörökkel.

Egyébként Vágó úr elgondolása abból a szempontból teljesen logikus, hogy ha már csinálnak egy ilyen szervezetet, akkor az legyen rendesen törvényben szabályozva, hogy mit ellenőriz, hogyan ellenőriz, milyen joga van az ellenőrzötteknek – államtitkár úrnak is, mert őt is ellenőrizhetik –, milyen joga van másoknak, akiket ellenőriz a szervezet. Ma ez teljes mértékben ki van hagyva ebből a szabályozásból, csak az van, hogy mindenhova bemehet, mindenbe betekinhet, minden adatot megismerhet, és mindent felhasználhat. *(Babák Mihály: Úgy van.)* De az nincs, polgármester úr. Ön most itt mondja, hogy úgy van, de ha majd önnél fog ez a szervezet ellenőrzést folytatni, és amikor fogalma nem lesz arról, hogy ennek eredményeképpen az ön városának az egyik vállalkozójával perbe bocsátkozik ez a szervezet, mert úgy ítélte meg, hogy Szarvas városában a köztisztasági feladatokat ellátó vállalkozásnál van egy 10 millió forintos stikli. Ön nem tud erről, és megdöbbenéssel fog értesülni arról, hogy folyik egy per az állam képviselője meg az ön városának egy vállalkozása között, és ön, akinek ezt a szolgáltatást végrehajtották – vagy jól, vagy nem jól –, egy 10 milliós perben nem lesz még értesítve sem.

Ez a javaslat, amit önök megfogalmaztak, ezt tartalmazza. Azaz, egy önálló életet élő, senkinek ilyen értelemben felelősséggel nem tartozó, de még arra sem kötelezett, hogy tájékoztassa és megkérdezze azokat, akiknél az ellenőrzést folytatja. Tehát önnek nem lesz lehetősége reagálni ezen szervezet ellenőrzésére, a köztisztasági feladatokat végző vállalkozásnak nem lesz reagálási lehetősége a szervezet vélt vagy valós megállapításaira. *(Babák Mihály: De, majd a bíróság előtt.)* Azért ma a Számvevőszék ilyen típusú tevékenységénél van egy ilyen típusú világos rend, van egy világos kontroll. Ezért azt gondolom, ami ott szerepel, minimum ennél a szervezetnél is szükségeszerű lenne, önök ezzel nem foglalkoznak.

Azt tudom mondani, hogy ez elfogadhatatlan, és teljesen nyilvánvaló, hogy valamiféle ilyen párt ökle jellegű szervezetet akarnak létrehozni. Teljesen torz, amit csinálnak, és nagyon nem értünk vele egyet.

ELNÖK: Kíván-e valaki a kormányoldalról érvelni? *(Nincs jelzés.)* Ha a másik oldalról sem, akkor most engedtessek meg, hogy szabályosan megint sapkát cseréljek, és azt mondjam ehhez, hogy államtitkár úr, a jelenlegi hatályos Áht.-ban van egy mondat, ami szerintem elég lenne az újban is. Ez a mondat nem mond többet, csak annyit, hogy a kormány – most nem idézem pontosan – létrehozta a saját belső ellenőrző szervét. Ez van az Áht.-ban tartalmilag. Most ez miért nem elég? Ha már annyira kell ez a KEHI, amit én szakmailag sehova nem tudok tenni – önök sem egyébként, csak úgy találták, és most csüng a fán, mint a karácsonyfadísz –, ez a dolog szakmai része.

A politikai része pedig az, hogy az '50-es években volt egy Állami Ellenőrzési Központ. Amikor a Legfőbb Állami Számvevőszéket Rákosiék, Vas Zoltánék fölszámolták, létrehozták az Állami Ellenőrzési Központot. Nagyon erre hajaz ez az intézmény. Mindenféle felelősség nélkül, kontroll nélkül, óriási hatáskörrel – megy, ahova jónak látja vagy ahova a főnökei küldik –, tehát ez politikailag is életveszélyes konstrukció. *(Babák Mihály: Nem kell lopni, akkor nem veszélyes.)* Úgyhogy sem szakmai, sem politika szempontból ezt támogatni nem lehet.

Kinek van még véleménye? *(Nincs jelzés.)* Nem látok véleményt, államtitkár úr, parancsoljon még az utolsó szó jogán.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm a szót, csak egy apró kiegészítés. Tudomásom szerint a KEHI önkormányzati közszolgáltatásokat nem ellenőrizhet, tehát az említett városban sem teheti meg ezt. Azokhoz az itt elhangzott politikai értékelésekhez, amelyek a KEHI tevékenységére vonatkoztak, nem szeretnék hozzászólni, azokat én politikai megfontolásból tett érveléseknek tekinteném.

Ugyanakkor a képviselő úr által benyújtott javaslat éppen jogosítványokat vonna el a KEHI-től, gyakorlatilag kiüresítené a tevékenységét, éppen ezért a javaslatot nem támogatjuk.

ELNÖK: A tárca nem támogatja a javaslatot. Kérdezem, ki támogatja. *(Szavazás.)* 6 igen szavazat, a bizottság egyharmada sem támogatta az indítványt.

A 44. pontban szintén Vágó Gábor képviselő úr indítványa következik. Kérdezem a tárca álláspontját.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: Ki támogatja? *(Szavazás.)* 6 igen szavazat mellett a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 45. ajánlási pontban Szekeres Imre, Veres János és több képviselők indítványáról kérdezem a tárca véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: Ki támogatja? *(Szavazás.)* 5 igen szavazat mellett a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 49. ajánlási pontban Dancsó képviselő úr indítványa következik. A tárca véleménye?

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Támogatjuk.

ELNÖK: A bizottságot kérdezem, ki támogatja. *(Szavazás.)* A bizottság többsége támogatta az indítványt.

Ismét részemről következik egy indítvány az 52. ajánlasi pontban. Engedjék meg, kedves képviselőtársaim, ez itt nem szemantikai probléma, tehát annyi megjegyzést hadd fűzzek ehhez, hogy az Ötv.-t nemrég hagyta jóvá a parlament. Az Ötv. nem rendelkezik arról, hogyan, ki által történjék a 3200 helyi önkormányzat független pénzügyi ellenőrzése, tehát a pénzügyi beszámolók auditálásáról semmiféle rendelkezés nincs az Ötv.-ben. A belügyminisztériumi államtitkár azzal próbált vigasztalni engem, hogy majd a Nemzetgazdasági Minisztérium ezt a kérdést megoldja, ugyanakkor a most előttünk levő, az államháztartási törvényről szóló javaslat sem mond erre semmiféle szakmai megoldást. Ezért írtam ezt kínomban, hogy a zárszámadás külső független ellenőrzésétől az államháztartásért felelős miniszter és a helyi önkormányzatokért felelős miniszter gondoskodik.

Hát kérem, tessék már valamit csinálni! Tisztelt Kormány! Tisztelt Tárca! Tisztelt Államtitkár Úr! 3200 helyi önkormányzat pénzügyi beszámolójáról, 10 ezer milliárd forint vagyronról van szó, 3500 milliárd bevétel-kiadás évente, és nincs független pénzügyi ellenőrzés. Ez hatalmas szakmai felelőtlenség.

Ennyit akartam kommentárként a javaslatomhoz fűzni, és ezek után kérem államtitkár úr véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca megfontolja elnök úr javaslatát, és úgy gondoljuk, az önkormányzati törvénynél lehetőség nyílik majd erre, legalábbis ezen gondolkodunk. Itt azonban, e törvény keretében nem támogatjuk ezt a javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm, ez is valami, hogy megfontolják. Nekem módomban volt Tállai államtitkár úrral többször beszélni – most nem szeretnék kitérni ennek a részleteire, mert nem nagyon állunk messzire egymástól szakmai felfogásunkat illetően, de talán ezt nem illik itt mondani – isten ments, hogy rosszat akarjak neki –, de nekem ez a megfontolás is biztató. Akkor tessék megfontolni, és betenni akkor az Ötv.-be ezt a kérdést. Ott lenne a helye, pontosabban ott is, mert ott is jó helye van, tehát engem az a legkevésbé zavar, hogy most az Áht. vagy az Ötv. fogja ezt a regulát tartalmazni, de valahova tessék beilleszteni.

Ezek után kérdezem a bizottság véleményét, hogy ki támogatja az indítványt. *(Szavazás.)* 6 igen szavazat, ez kevés az egyharmadhoz, köszönöm szépen.

Az 58. ajánlasi pontban Dancsó képviselő úr indítványa következik. Kérdezem a tárca álláspontját.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Támogatjuk.

ELNÖK: A bizottságot kérdezem. *(Szavazás.)* A bizottság többsége támogatta az indítványt.

A 63. ajánlasi pontban ugyancsak Dancsó képviselő úr indítványáról kérdezem a tárca véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca támogatja.

ELNÖK: A bizottságot kérdezem. *(Szavazás.)* A bizottság többsége is támogatja.

Újabb indítvány következik a részemről. Államtitkár úr, kedves képviselőtársaim, itt megint egy elvi kérdéstről van szó. Arról van szó, hogy ez a törölni javasolt pont azt tartalmazza, hogy az államháztartás könyvvezetését és beszámoló készítését a kormány szabályozza, mint ahogy jelenleg is teszi. Tehát ez jelenleg is így van, ez nem újdonság, hiszen a hatályos törvényünkben ezt a felhatalmazást a kormány már megkapta a '90-es évek elején, és ebből fakadnak azok az anomáliák, amelyek a zárszámadás ügyében előfordulnak, hogy most milyen zárszámadási szerkezetben miről, mennyit kell beszélni, s a többi. Tehát ezt kellene törvényi szintre emelni.

Azt javaslom, hogy ezeket az államszámvetési szabályokat, amelyek hiányoznak – többek között ez is –, törvényi szinten rendezzük el úgy, ahogy ezt eleink vallották, tanították. Az első államháztartási tankönyvben, 1875-ben Mariska Vilmos professzor úr, akitől én sokat tanultam, tanulok ma is. Ő azt mondta – 1875-ről van szó –, hogy azokat a szabályokat, amelyekkel a kormány számadását – így nevezte – a parlament megítéli, elfogadja, felmenti a gazdálkodás felelőssége alól, nos ezeket a szabályokat törvényben kell deklarálni. Erről szól az én javaslatom.

Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja, mert nincs másutt felhatalmazó rendelkezése.

ELNÖK: Kinek van észrevétele? *(Nincs jelzés.)* Ne haragudjon, nem értem a második részét. Az, hogy nem támogatja, világos, de mire nincs felhatalmazása. Hogy leírjon egy mondatot vagy kettőt? Mire nincs felhatalmazása? Ön most javaslattevő, tehát szerintem bármire van felhatalmazása. Hát azt javasolnak, amit jónak látnak.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A 249. kormányrendelet adná a felhatalmazását, de ezt a felhatalmazást nem adja rá, ezért nem támogatjuk.

ELNÖK: Úgy értem, hogy a kormány önnek nem adott felhatalmazást, hogy itt nyilatkozzék. Mert valóban kormányrendelet szabályozza. Azt a választ érteném, hogy ha most ön azt mondaná, hogy a tárcának nincs arra felhatalmazása, hogy pro-kontra véleményezze ezt a javaslatot, akkor tisztelettel azt javaslom, hogy tessék a kormány véleményét megkérdezni erről.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Ahhoz, hogy a kormány kiadja ezt a rendeletet, törvényi felhatalmazás kell, az pedig nincs, éppen ezért nem támogatjuk ezt a javaslatot.

ELNÖK: Jó, én nem értem, de nem kell nekem mindent érteni, végül is nem azért fizetnek, hogy mindent értsek. *(Közbeszólások.)* Nem értem, de hát aki érti, az majd úgy vélekedik róla.

Ki támogatja ezt az indítványt? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 3 igen szavazat mellett a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 66. ajánlási pontban Dancsó képviselő úr indítványa következik. Erről kérem a tárca véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Támogatjuk.

ELNÖK: A bizottságot kérdezem. *(Szavazás.)* A bizottság többsége támogatta az indítványt.

A 68. ajánlási pontban Dancsó képviselő úr indítványáról kérdezem a tárca véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca támogatja.

ELNÖK: A bizottságot kérdezem. *(Szavazás.)* A bizottság többsége is támogatja.

Ezzel végeztünk. Államtitkár úr, azért némi biztatót éreztem a válaszaiból, legyünk optimisták, ennek jegyében köszönöm az együttműködését.

Magyarország pénzügyi stabilitásáról szóló T/5130. számú törvényjavaslat (Módosító javaslatok megvitatása)

Tisztelt Bizottság! Áttérünk a 3. napirendi pontunkra, Magyarország pénzügyi stabilitásáról szóló törvényjavaslat módosító indítványaira. Köszöntöm ugyancsak államtitkár urat. Tehát még egyszer: a pénzügyi stabilitásról szóló T/5130. számú törvényjavaslathoz érkezett módosító indítványokról van szó.

Az ajánlás 1. pontjában Burány Sándor, Veres János és társai indítványáról kérdezem a tárca vagy kormány véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A kormány nem támogatja.

ELNÖK: A kormány nem támogatja. Veres képviselő úr kért szót.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Ez az indítvány arról szól, hogy szeretnénk, hogyha a kormány nem bújna ki a saját parlamenti többsége által a kormányra is rárótt olyan kötelezettség alól, amelyet önök választottak, önök fogalmaztak meg, önök vállaltak, és most a távoli jövőbe tolnák ki ezt a kötelezettséget.

Mert a három indítványi pont egyrészt arról szól, az 1. ponttal kezdődik, amely egy elhagyást tartalmaz, aztán a 27. pont tartalmazza a hatályon kívül helyezés megszüntetését és a 28. pont tartalmazza azt, hogy mikortól kezdve, azaz majd 2016-tól lenne hatályban. Azt gondoljuk, hogy ez teljes mértékben elfogadhatatlan hozzáállás a mostani kormánytöbbség részéről. Hogyha egyszer komolyan veszik azt, amit megfogalmaztak az alaptörvényben, amelybe az önök kénye-kedve szerinti megfogalmazás került be, akkor az a minimum, hogy önökre nézve ez mint kötelezettség vállalt legyen, megjelenjen, és ne akarjanak kibújni ez alól. Ez a pont azért fogalmazódott meg, hogy ezt a kibújási lehetőséget megszüntesse.

Nincs vita közöttünk abban, hogy Magyarországon csökkenni kell az államháztartási hiánynak, nincs vita közöttünk abban, hogy ha ezen hiánycsökkentés minél gyorsabb, annál jobb az országnak. Önök ezzel nem értettek egyet annak idején, amikor ellenzékben voltak, mert mást mondtak és másként cselekedtek. Mi akkor is ezt mondtuk, amikor kormányon voltunk. Mi nem szerveztünk szociális népszavazást az önök szándékai ellen. *(Babák Mihály: Csak eladósították az országot. – Közbeszólások kormányoldalon.)* Ha kiabálni akarnak, akkor tessék, nyomjanak gombot, szabad a hozzászólás. Magyarország 2006-2008 között Európában rekorder módon – ezüstérmes volt Magyarország ebben – csökkentette három év alatt az államháztartási hiányát. Önök persze ezt sohasem ismerik el, de a tények mégis makacs dolgok, és az Európai Bizottság szerencsére ezt elismerte. Ezért azt gondolom, hogy ha egyszer ilyen célt fogalmaznak meg, akkor ezt a célt tartani kell, és nem pedig kibúvót keresni a cél megfogalmazása alól.

Ezért úgy gondolom, hogy teljes mértékben elfogadhatatlan a kormány hozzáállása, mert ezzel a törvényjavaslattal a kibúvót meg akarja teremteni. Ha megfogalmazták, akkor vállalják, csinálják minden további nélkül, nincs ebben az ellenzék nélkül olyan kritika, amely önöket meghátrálásra készítené, a kétharmados többségük birtokában minden intézkedést réges-régen meg kellett volna hogy hozzanak ennek a célnak az érdekében, és nem pedig olyan intézkedéseket, amelyek ezen cél elbizonytalanítását eredményezték az elmúlt időszak alapján. Ezért tettük ezt a módosító indítványt, és kérem, hogy támogassák, hiszen mi csak azt szeretnénk elérni, hogy az önök által oly nagy hévvel és oly nagy büszkeséggel megfogalmazott úgynevezett alaptörvényi rendelkezés legyen hatályban akkor is, amikor önök vannak kormányon, ne csak akkor, amikor már más lesz kormányon Magyarországon.

Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Dancsó képviselő úr!

DR. DANCSÓ JÓZSEF (Fidesz): Elnök úr, csak egyetlenegy megjegyzésem van Veres képviselő úr szavaihoz. Értem, tehát 2002-ben volt olyan 80 százalék körül az államadósság a GDP-hez mérten, és 2010-re pedig 53 százalék az ön szavai alapján. Tehát értem a tendenciát, meg értem azt is, hogy milyen kiváló munkát végeztek az államadósság csökkentése kapcsán. Most már értem, hogy miért javasolta az 1. pontot.

Köszönöm.

ELNÖK: Veres képviselő úr!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Képviselő úr, el kell olvasni a javaslatot, hogy miről szól. Ön másról beszél és másról szól a javaslat. De ha már szóba hozta, akkor beszéljünk erről, nekem van rá időm, ma úgyis éjfélig nyilvánvalóan bent fogunk ülni az Országgyűlésben, ezért a következő egy órában szépen el fogom most mondani önnek. Merthogy vannak hozzá segédanyagok is természetesen, hogy konkrétak legyenek a számok. *(Babák Mihály: Ügyrendi, kettő perc.)* Ez a javaslat nem az államadósság alakulásáról szól, képviselő úr, hanem arról szól, hogy az államháztartási hiány mértékének számításánál melyik években mit és hogyan kell figyelembe venni.

Ebből következően, miután önök megfogalmazták az alaptörvényben, hogy hogyan kell csökkenteni minden évben az államháztartás hiányát, és hogyan kell figyelembe venni ezen hiányszámítás után az államadósság csökkenésének a mértékét bizonyos GDP-határig. Ezért azt tudom csak mondani, hogy önök hajlamosak arra, hogy figyelmen kívül hagyjanak olyan körülményeket, amely körülmények érdemben befolyásolták az ön által mondott 2002-es és 2010-es számokat. Ezeket a körülményeket most tételesen föl fogom önnek olvasni, annak érdekében, hogy a bizottság jegyzőkönyvében is rögzítésre kerüljön.

A magán-nyugdíjpénztári megtakarítások abban időszakban, amikor létrejöttek Magyarországon, tehát '98-2010 között, a GDP arányában mintegy 10,7 százalékot jelentettek. Tehát a 2010. évben GDP-arányosan 10,7 százalékos magán-nyugdíjpénztári megtakarítás volt Magyarországon. *(Babák Mihály: Kötelező magán-nyugdíjpénztári megtakarítás.)* Önök ezt szabálytalan módon, ugyan a törvényi felhatalmazásuk megvolt rá, de sem szakmailag, sem közgazdaságilag... *(Babák Mihály: Nem magán volt, ez fogalmi tévedés. – Dr. Dancsó József: Akkor hogyan volt szabálytalan.)*

Ebből következően az önök által számolt 2010. évi államadóssági adatból tessék levonni a 10,7 százalékot, ebben a pillanatban... *(Közbeszólás kormánypárti oldalról: Na ne!)* Hogyne mondanám! Szakmailag kell megközelíteni ezt a kérdést. *(Közbeszólások a kormánypárti oldalon. – Babák Mihály: Megbukott! Közgáz felvételire azért most ne menjen!)*

Tehát azt tudom mondani, hogy ha figyelembe veszik ezt a körülményt – és figyelembe kell venni, mert szakmailag ez így indokolt –, továbbá ha figyelembe veszik azt a körülményt, hogy a világgazdasági válság eredményeképpen 2009-ben olyan GDP-csökkenés következett be Magyarországon, amely GDP-csökkenés egy más viszonyszámot tesz lehetővé a számításnál, akkor egy ilyen görbét fog kapni, hogyha megnézi azt, hogy a következő években hogyan és mint alakul. (*Felmutat egy ábrát.*) Sajnos ennek a görbének van egy olyan szakasza is, amely az idén nyári, a magán-nyugdíjpénztári vagyon egy részének államadósság-csökkentésre történt felhasználása utáni helyzetet követően növekvő államadósságot mutat.

Ha megnézik pontosan a Magyar Nemzeti Bank havonta közzétett adatait, akkor az is látszik, hogy ez nem csak enyhén növekvő adat, hanem ez egy elég drasztikusan növekvő adat, hogyha az államadósság adatait nézik meg. Júniustól kezdődően októberig rendelkezésre állnak most már a hónap végi számok, és ebben a periódusban igen markánsan és tartósan növekvő államadósság-mértékeket mutat.

De nem ez a probléma, képviselő úr. A probléma az, hogy önök a saját maguk által vállalt hiánymérték-számítás és hiánykövetelmény elérésére vonatkozó adatokat, illetve trendeket nem akarják vállalni, és nem akarják következetesen érvényesíteni abban a periódusban, amely periódus a következő éveket jelenti Magyarországon, csak 2016 után kívánják ezt majd érvényesíteni. Úgy gondolom, ez mindenki számára elfogadhatatlan, és ebből következően kell ebben a törvényben helyére tenni azt, hogy az önök által nagy hévvel és nagy büszkeséggel elfogadott alaptörvényi rendelkezés maradjon csak hatályban azokban az években is, amely évek 2013-at 2014-et és 2015-öt jelentik.

Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Kérdezem, kinek van még az indítványhoz észrevétele. (*Jelzésre.*) Márton képviselő úr!

MÁRTON ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Aki itt volt a bizottsági ülésén, és hallgatta a vitát, az ma azt szűrhetné le, hogy Veres képviselő úr otthon valószínűleg leszereltette az összes tükröt. Ha lenne tükör, akkor ilyen hozzászólásokat nem engedne meg magának, amit most megengedett, mert legalább akkor, amikor tükörbe néz, akkor szembesülne azokkal az adatokkal, amelyeket Dancsó képviselőtársam próbált itt fölidézni.

Egyszerűen elképesztőnek tartom, hogy annak az előző kormánynak a volt pénzügyminisztere, akinek aktív tevékenysége és közreműködése kellett ahhoz, hogy az államháztartási hiány ilyen mértéket öltön, csőd szélére sodorta az országot ő maga is a saját tevékenységével, majd ezek után még moralizál és erkölcsi kérdéseket vet föl ahelyett, hogy abban működne közre, hogy az ő saját tevékenysége által is előidézett állapotokat az országban meg tudjuk szüntetni, föl tudjuk számolni, és minél hamarabb ki tudjunk lábalni ebből a helyzetből. Tehát, tisztelt képviselő úr, én lényegesen nagyobb szerénységre inteném önt minden megnyilatkozását illetően, különösen akkor, amikor az ön saját tevékenysége is közreműködött, és előidézte azt az állapotot, amiben ma Magyarország van. Hiszen az ön pénzügyminisztersége idején is drasztikusan nőtt az államadósság, és az önök 8 éves munkája kellett ahhoz, hogy ma itt tartssunk.

Ha már a körülményekről beszélünk: akkor, amikor az első pénzügyi válság volt 2008-2009-ben, akkor az önök gazdaságpolitikájának eredményeként volt az, hogy az országot olyan állapotban kapta el a pénzügyi válság, és semmit de semmit nem voltak hajlandóak és nem tudtak tenni annak érdekében, hogy az ország pénzügyi-gazdasági helyzete stabilizálódjon. Emlékezzünk csak azokra a brutális számokra, amelyek az önök által tervezett hiányra vonatkoznak, hogy mennyire nem teljesültek azok a számok, amelyeket önök

beterveztek. Egyszerűen képtelenek voltak bármit megtenni annak érdekében, hogy az ország helyzetét stabilizálják.

Mit tettek viszont? Megtették azt, hogy az embereket is, a családokat is teljes egészében kiszolgáltatták – részben a megszüntetett kamattámogatással, kedvezményes lakáshitelekkel –, és a megemelt kamatokkal teljesen lehetetlenné tették a vállalkozásokat, és belekényszerítettek mindenkit az akkor látszólag jónak tűnő svájci frankos hitelekbe, legyen szó – még egyszer mondom – családokról, vállalkozásokról. Na ez az önök munkájának az eredménye. Eredménye? Inkább súlyos következménye. És ön ezek után még itt ilyen felszólalást enged meg magának? Elkezd moralizálni?

Tisztelt Képviselő Úr! Szálljon már magába és nézzen már végre tükörbe! Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Ki kíván még szólni? *(Jelzésre.)* Veres képviselő úr!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Ez régi vita közöttünk, de szeretném egyértelművé tenni, hogy a tények ismeretének a hiánya rovására írom csak azt, amit most itt Márton képviselő úr pusztán politikai alapon, és nem tényszerű alapon mondott.

Képviselő úr, az elmúlt 20 évben az Európai Unió országaiban végrehajtott hasonló jellegű kiigazítás, ami 2006-2008 között Magyarországon végbement, a következő számszerű eredményeket hozta. Franciaország: '93-95 között 6 százalékról 5,5 százalékra csökkent az államháztartás hiánya. Írország: '86-88 között 11,8-ról 4,2 százalékra csökkent a hiány. Finnország: '93-95 között 8,1-ről 6,2-re. Olaszország: '90-92 között 11,4-ről 10,4-re. Nagy-Britannia: '93-95 között 7,9-ről 5,8-ra. Belgium: '83-85 között 14,8-ről 10,2-re. Svédország: '93-95 között 11,3-ről 6,9-re. Dánia: '82-84 között 9,8-ről 4,6-ra. Magyarország: 2006-2008 között 9,3-ról 3,7-re. Ezen számok alapján állítom azt tényszerűen, hogy az írországi '86-88 közötti kiigazítást követő második számérték az, amikor a Magyarország esetében a 3 év alatt elért államháztartásihiány-csökkenést tudott produkálni valamely ország.

Második pont. Képviselő úr, sokfajta vádaskodás, próbálkozás, aljas és kevésbé aljas megfogalmazás hangzik el ezekben a kérdésekben. Ma azt tudom mondani önnek, képviselő úr, hogy ha végignézi ezeket a folyamatokat, akkor, ha nem politikai elfogultság alapján próbálja megítélni, eléggé világosan látszik, hogy önöknek sem marad más út hátra, mint a Magyarországon 2006-ban megfogalmazott konvergenciaprogram követelményeinek a végrehajtása. Önök is ugyanazokon a területeken próbálnak változtatásokat elérni, mint amit 2006-tól kezdődően a konvergenciaprogramok minden évben tartalmaztak. Nincs új terület megjelölve a mostani konvergenciaprogramban ahhoz képest, mint ami akkor meg volt jelölve. Mi nem nyúltunk hozzá szerzett jogosítványokhoz. Mi nem nyúltunk hozzá a szerzett jogokhoz visszamenően. Mi nem próbáltunk olyan változtatásokat csinálni, amelyeket önök most megcsinálnak zokszó nélkül, szerintem nem a jogrendbe illeszkedően, helyesen, hanem ezt helytelenül teszik. De azt gondolom, ez a ez a különbség kettőnk között, amikor ilyen jellegű kérdésekhez hozzányúlunk.

Van még egy különbség. Én egyetlenegy olyan nyilatkozatot sem tettem az önök által megfogalmazott konvergenciaprogramban szereplő változtatásokkal kapcsolatban, mint amit önök tettek annak idején, amikor mi fogalmaztuk meg, és mi nem szervezünk népszavazást azok ellen az intézkedések ellen, ami egyébként az önök javaslataiban szerepel.

Azt tudom csak mondani, hogy ez egy olyan pálya, amely pályán Magyarországnak kell haladnia – Magyarország köteles ezen a pályán haladni –, mármint a hiánycsökkenés pályája, ebben nem nagyon van véleménykülönbség közöttünk. A probléma az, hogy önök most ezzel a javaslattal az önök által megfogalmazott kritériumot kívánják megváltoztatni úgy, hogy erre a következő két évre már ne kelljen érvényesíteni a kritériumokat. *(Babák Mihály: Oka van annak.)* Az igazi probléma az, képviselő úr, hogy önök szembementek

annak idején, amikor már mindenki tudta szakmailag, hogy egyébként hiányt kell csökkenteni Magyarországon, szembementek ezzel a folyamattal politikai érvelésben, politikai cselekvésben, parlamenti indítványokban, és soha egyetlen alkalommal nem támogatták meg nyilvánosan semmilyen fórumon – nem csak a parlamentben, hanem más nyilvános fórumon – sem azt, hogy Magyarországon az alacsonyabb hiány érdekében teendő intézkedések szükségszerűek, és az ország érdekében állnak.

Ezzel szemben én magam ezt számtalanszor megtettem azóta is, amióta önök tesznek annak érdekében, hogy valóban csökkenjen a hiány Magyarországon. Az igazi probléma az, hogy önök olyan módon csinálták a hiánycsökkentést, hogy egy 3000 milliárdos nyugdíjvagyonból csökkentenek adósságot, és lesz ebben az évben valószínűleg pozitív az államháztartási egyenleg Magyarországon, miközben a strukturális hiány jelentősen nagyobb lesz annál, mint aminek szabad lenne lennie. Azt gondolom, ezt nem fogja vitatni, hisz az Európai Bizottság megállapításáról van szó, hogy ha számszerűen szükséges, akkor minden további nélkül, akár a számokat is meg tudom mondani, hogy mennyi a strukturális hiány mértéke, ami jövőre várható, ha jól emlékszem, akkor 5 százalék körülit mond az Európai Bizottság, de meg fogom pontosan nézni, hogy mennyit gondolnak. *(Beletekint a papírjaiba.)* Nem, erre az évre mond 5 százalékos strukturális hiányt az Európai Bizottság, miközben várhatóan a normál elszámolás szabályai szerint akár 3 százalék fölötti pozitív is lehet ebben az évben az államháztartás többlete, éppen a speciális elszámolási szabályok miatt.

Képviselő úr, abban van közöttünk a vita, hogy miközben önök annak idején semmilyen módon nem támogatták ezt a folyamatot, most úgy tesznek, mintha önök találták volna ki. Ezt nem önök találták ki, annak idején nagyon komoly lépéseket tettünk, és eredményeket is értünk el ebben a folyamatban. Az igaz, hogy önök mindent megtettek annak érdekében, hogy ezt meggátolják, hogy ez negatív színben kerüljön föltüntetésre, hogy ez semmilyen módon ne legyen elfogadható Magyarországon. Olyan látszatot keletkeztettek, minthogyha akarat kérdése lenne, hogy ezt csinálja-e valaki vagy nem. A válság éppen azt bizonyítja mindenki számára – és nem csak a 2008-as, hanem a mostani is –, hogy szükségszerű ilyen lépéseket tenni valamennyi európai uniós országban.

Azt csak óvatosan jegyzem meg, hogy azt gondolom, a péntek éjszakai brüsszeli vita furcsa lecsapódása a európai nyilvánosságban, bizonyítja azt, hogy nem biztos, hogy a magyar miniszterelnök ebben a kérdésben pontosan az európai trendvonal mellett állt volna akkor, amikor nyilatkozatot tett első ízben, aztán a korrekcióról most hadd ne beszéljek, hogy milyen módon történt meg.

Ezért tehát azt mondom, hogy ez az indítvány nem szól másról, mint arról, hogy önök, amit elfogadtak nem egészen egy évvel ezelőtt, hiszen még nincs egy éve, hogy elfogadták, az legyen ugyanúgy érvényes a következő évre, az azt követő évre is, hiszen nyilvánvalóan önök pontosan tudták azt, hogy tavasszal mit fogadtak el ezzel kapcsolatban. Ne akarjanak ebben maguk számára felmentést keresni, ne akarjanak kikaput keresni, hanem az önök által elfogadott szabály érvényességét biztosítja az 1. pontban rögzített indítvány elfogadása, és én emellett érvelek, semmi más mellett. Nem akarunk nagyobb feltételt önök számára, nem akarunk szigorúbbat, mint amit önök saját maguk számára fogalmaztak. Nem akarunk mást annál, mint amit az Európai Bizottság elvár ettől az országtól, és majd természetesen a tárgyalások során is a következő hónapokban el fog várni ettől az országtól. Hiszen nem az IMF a nehéz dió ebben a kérdésben, az Európai Bizottság sokkal nehezebb dió a tárgyalások során, hiszen az Európai Bizottság világosan tudja azt, hogy Magyarország esetében pontosan hova kell a hangsúlyokat helyezni, pontosan melyek azok a területek, amelyeken nem azok a folyamatok zajlottak le az elmúlt másfél évben, mint amit egyébként Magyarország új kormánya vállalt, és pontosan fogja tudni azt, hogy hol kell követelményeket támasztani adott esetben a tárgyalások során.

Tehát ez a dolog nem szól másról, mint arról, hogy Magyarország úgy tudjon odaülni a tárgyalásokhoz, hogy ne azt lássák, hogy egyszer hoznak egy ilyen szabályt, máskor meg nem. Egyébként ez az indítvány pontosan azt szolgálja, hogy amit a mostani európai unió csúcson meg akarnak fogalmazni általános érvényűként más európai országok számára is – önök nagyon büszkék voltak arra, hogy ezt Magyarország milyen hamar megtette már az alaptörvényben –, akkor maradjon is benne az alaptörvényben. Hiszen miről szól ez a mostani péntek-szombati alku Brüsszelben? Arról szól, hogy az adott országok alkotmányban is rögzítsék ezeket a célokat. Ez most az alaptörvényben rögzített cél. És önök mit csinálnak? Most, amikor Európában ez a trend, akkor ki akarják venni az alaptörvény rögzített céljának az érvényesülését a következő három évre. Na, ez abszolút mértékben szembemegy azzal a folyamattal, amelyben láthatóan az európai országok többsége megállapodik. Nem mondom, hogy mindegyik, mert lehet, hogy egy ki fog belőle végül maradni, de az Európai Unió többsége ebben megállapodott.

Akkor, képviselő úr, miért nem tudják elfogadni ezt az indítványt? Miért nem tudják a saját maguk által felállított követelményt saját magukra nézve kötelezőnek fenntartani a továbbiakban is? *(Babák Mihály: Így látjuk jónak.)* Ez lenne ráadásul az Európai Unió trendjének is megfelelő, most már láthatjuk a hétvégi vita alapján, hogy ez az, amit támogat az Európai Unió országainak döntő többsége, hiszen most már 20 fölötti az országok száma, amelyek ebben egyetértettek.

Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képviselők még nem nyilatkoztak, képviselő úr. Majd most fognak nyilatkozni, miután lezárom a vitát, ha lezárhatom. *(Jelzésre.)* De nem, Dancsó képviselő úr kíván szólni. Kérdeztem, képviselő úr. Ön mondta, hogy szólni kíván. Parancsoljon!

DR. DANCÓS JÓZSEF (Fidesz): Harmadjára jeleztem, elnök úr, hogy szólni kívánok, most harmadjára emeltem fel a kezemet, de ezek szerint végig fenntartom, és akkor biztosan jó lesz, de köszönöm a szót, elnök úr.

Veres képviselő úrnak szeretném mondani, hogy azért rég hallottam már ilyen kárörvendő hozzászólást, képviselő úr. Azért 2002-2010 között, amit műveltek, és látszik, hogy mit hagytak maguk után, most hátradőlve, elegánsan azt mondják, hogy most akkor főjetelek a levelekben, mi megtettük, amit meg kellett tennünk – idézőjelben. Ez tipikusan az a hozzászólás volt, képviselő úr. Igazi kárörvendő, hogy minél rosszabb, annál jobb valaki számára – önnek talán igen.

De szakmai dolgokat szeretnék én is szóba hozni. A képviselő úr felhozta itt a magán-nyugdíjpénztári megtakarítások ügyét. Csak szeretném képviselő úrnak jelezni, hogy érdekes módon az Európai Unió Statisztikai Hivatala az explicit és az implicit államadósságot nem különböztette meg, és ami magán-nyugdíjpénztári megtakarításként jelentkezett, azt nem vette figyelembe államadósság-csökkentő tényezőként. Önök is próbálkoztak többször ezzel a kérdéssel. Azt hiszem, 2010-ben már az új kormány is próbálkozott, egyszerűen nem tudta értelmezni – vagy nem akarta, én ezt nem tudom megállapítani innen –, viszont az kétségtelen, hogy amikor nyilvántartásba vette az államadósság nagyságrendjét, akkor ezt nem számította bele. Érdekes módon, amikor ilyen értelemben a magán-nyugdíjpénztári vagyonszüntetésre került – vagy most már nem ez a rendszer van –, most már tudja értelmezni, illetve ezt a rendszert tudja értelmezni az Európai Unió Statisztikai Hivatala, és nincsenek elszámolási jellegű kérdések vagy problémák.

Tehát e tekintetben egyértelmű és világos az Európai Unió álláspontja: a magán-nyugdíjpénztári megtakarítást mint államadósság-csökkentő tényezőt nem vette figyelembe, az állam által biztosított nyugdíjkifizetést ezek szerint számba tudja venni. Tehát ez egy

lényeges különbség. Ön hozza az ábráit és grafikonját, tehát e tekintetben még azt is mondhatnám, hogy önnek igaza van, csak épp az Európai Unió Statisztikai Hivatala ezt nem vette számításba. Tehát sokra megyünk azzal, hogyha ez nem kerül beszámításra, és lehet, hogy nekünk még igazunk is van, de azzal nem megyünk sokra, hogyha azok, akik megítélnék bennünket – és ön helyesen elmondta, ahogy az Európai Bizottság megítélt –, ezt hosszú éveken keresztül nem értékelték.

Tehát e tekintetben úgy gondolom, hogy nem velünk van vitája képviselő úrnak, hanem mondjuk az Európai Unió Statisztikai Hivatalával, de látható, hogy akkor sem boldogult, amikor pénzügyminiszter volt. *(Babák Mihály: Ez így igaz. Fejezzük be a vitát, elnök úr!)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Veres képviselő úr következik.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm. Dancsó képviselő úr rosszul tudja. *(Dr. Dancsó József közbeszólása. – Babák Mihály: Sőt, szakmaiatlan. De ő nem volt pénzügyminiszter.)* Magyarországon nem én, hanem az elődeim közül egy pénzügyminiszter elérte azt, hogy az Európai Unió igenis figyelembe vette a magán-nyugdíjpénztári megtakarításokat részleges korrekcióként az államháztartási hiány számításánál, fokozatosan kifutó rendszerben, és csökkenő mértékben. *(Babák Mihály: Az is sokba került.)* Ez azt jelenti, hogy volt olyan pénzügyminiszter, aki ebben – tárgyalások során – eredményt tudott elérni. Ez az eredmény éveken keresztül – ha jól emlékszem, 5 éven keresztül – korrekciós tételként az államháztartási hiány számításánál szerepelt is a hivatalos statisztikai adatokban.

Most, hogy a 2010-es kormány ebben nem tudott eredményt elérni, pedig azt hitte, hogy eredményt fog elérni, azt nem akarom minősíteni. Nagyon jól tudom azt, hogy milyen nehéz eredményt elérni ilyen jellegű kérdésekben. Azonban, képviselő úr, ha már szóba hozta az explicit és implicit hiány kérdését, akkor azt legalább elismeri ön is szakmailag, hogy jelen pillanatban az történt, hogy egy megtakarítás államosítása egy részének hiánycsökkentésre fordításával önök csökkentettek a hiányon valamennyit, de ugyanakkor egy olyan államháztartási kötelezettséget vállaltak be, ami középtávon rettenetes mértékben terheli a magyar államháztartást, amikor azok az emberek állami nyugdíjjogosultak lesznek, akiknek a magán-nyugdíjpénztári megtakarításait önök most einstandolták. Azt nem tudom megmondani, mekkora részét fordították hiánycsökkentésre, mert nem lehet még látni az elszámolásokból, de biztos, hogy nem fogják több mint a felét hiánycsökkentésre fordítani, ezt nyugodtan ki merem jelenteni. *(Babák Mihály: Nem is likvid tőke.)* Hiszen 530 milliárd forint az éves költségvetésben kiadási tételként előirányzatban szerepel, ebből következően az biztos, hogy nem lesz hiánycsökkentésre fordítva.

Amit hiánycsökkentésre fordítottak ennek az évnek a nyarán, az kevesebb mint fele ennek a bizonyos einstandolt megtakarításnak, a különbség részével pedig majd meg látjuk, hogy pontosan hogyan fognak elszámolni. Egy biztos, ellenzéki képviselők számára ilyen elszámolás még nem készült, és nem ismerhető meg jelenleg, hogy pontosan hol tart a vagyion ezen részének a mozgása, milyen irányban, ki felé és hogyan mozog, ez majd ki fog derülni a valamikori elszámolás végén, ha egyáltalán fogják hagyni, hogy ellenőrizze valaki.

Ebből az következik, képviselő úr, hogy messze nem arról szól a történet, mint amiről ön beszél, hogy korábbi sikertelenség miatt kellett volna most így dönteni bárkinek is. Igen, az egy érdemi vita az Európai Unión belül, hogy a következő években a nyugdíjreformot végrehajtó országokban vajon figyelembe lehet-e venni a nyugdíjreform miatti államháztartásihiány-korrekciós tételeket avagy sem. Ebben Magyarország Lengyelországgal volt azonos platformon hosszú időn keresztül – most is tulajdonképpen –, csak úgy tudom, ennek a két országnak a súlya nem volt elég ahhoz, hogy a későbbi időszakban is fenn tudják

tartani azt a korrekciós mechanizmust, amelyet, ha jól emlékszem, öt éven keresztül fönf lehetett tartani az Európai Unió hiányszámítási mértékénél.

De képviselő úr, ha ön bármifajta olyan dolgot érzett volna, hogy káröröm lenne, akkor óriásit téved. (*Közbeszólások kormánypárti oldalon.*) Én csak azt sajnálom, hogy akkor önök nem voltak ugyanilyen következetesen hiánycsökkentés-pártiak, amikor ellenzékben voltak, hogy egyetlenegy olyan indítványuk nem született az Országgyűlésben a költségvetéseknél, amely csökkentette volna a hiányt. Egyetlenegy nyilvános megszólalásukban nem támogatták az akkori kormány hiánycsökkentő politikáját. Egyetlenegy alkalommal vállalkozók előtt nem mondták azt sohasem – és sokszor vettem részt fideszes politikusokkal vállalkozók előtti megszólalásban sohasem mondták azt –, hogy ez a trend, ez az irányzat, ez a helyes, mert így tud fölkészülni Magyarország egy bizonytalan jövőbeni periódusra. Soha nem támogatták az akkori kormány hiánycsökkentési periódusát.

Ezzel szemben, képviselő úr, én ezelőtt két héttel is nyilvános rendezvényen azt mondtam, hogy a hiánycsökkentést nem lehet kikerülni, a hiánycsökkentést folytatni kell, legalább olyan mértékben, mint amilyen mértékben előírja az önök által elfogadott alaptörvény. Önök ezek után benyújtanak egy olyan indítványt, amely az alaptörvény ezen pontját feloldja, hogy a következő évekre még nem kell érvényesíteni az alaptörvény ezen előírását, kötelezettségét. Nem tudom, ez miféle kárörvendést jelent. Én csak azt mondom, hogy legyenek következetesek abban, hogy ha tényleg komolyan gondolják, és tényleg nem vitatja ma az Országgyűlésben egyébként senki el azt, hogy valóban csökkenteni kell a hiányt, mert ismereteim szerint nem volt ilyen hozzászólás a költségvetési vitában egyetlenegy ellenzéki párt részéről sem. Akkor kérem szépen, kétharmados többségük van, éljenek azzal a lehetőséggel, hogy szabályos körülmények között, alkotmányos megoldásokkal ériék el azt, hogy annyi kiadáscsökkenés következzen be Magyarországon, mint ami ahhoz kell, amit önök előírtak az alaptörvényben.

Csak azt tudom mondani, hogy vita volt köztünk abban, hogy vajon helyes-e az az előírás, ami az alaptörvényben szerepel, de miután politikai módon történt az alaptörvény elfogadása, ezért ez a vita nem ott zajlott a parlamentben, hanem egymás között vitatkoztunk róla. Ezért most csak azt tudom mondani, hogy ha önök ezt látták jónak, akkor tessék a szerint ténykedni ezekben az években is. Az nem fogadható el, az nem járható dolog, hogy majd valakinek legyen kötelezettsége valamit csinálni, és egyébként nekünk meg nem kötelezettségünk. Egyébként ebben a törvényben fog még ilyen dolog előjönni majd, a későbbiek során még részletesen ki fogok rá térni, hogy azt gondolják, másra kell önöknek bármifajta kötelezettséget hárítani. Szerintem Magyarországon nem ez volt az elmúlt 20 évben a kialakult gyakorlat, nem ez a helyes alkotmányos felfogása egyik vagy másik politikai erőnek, ezért azt gondolom, helytelen az, hogy önmagukat felmentik egy kötelezettség alól mások számára meg úgy gondolják, hogy ezt a kötelezettséget majd viselniük kell.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Következik Herman István képviselő úr.

HERMAN ISTVÁN ERVIN (Fidesz): Tisztelt Képviselőtársaim! Csatlakozom Márton Attila és Dancsó József képviselőtársaimhoz, és megmondom őszintén, végtelenül meg vagyok döbbenne és fel vagyok háborodva Veres János képviselőtársam magatartásával szemben, amely minősítő jelzőktől sem mentes, szarkasztikus, cinikus. Egyet szeretnék csak mondani képviselőtársamnak. Bár akkor védte volna ön, képviselőtársam olyan vehemensen a magyar költségvetés érdekeit, amikor az egi Markhot Ferenc Kórház privatizációja zajlott, amikor 4,5 milliárdot söpörtek ki önök az ablakon. Ma nem kerülne ezekre a vitákra sor, ha akkor ugyanilyen vehemensen védte volna a költségvetést.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Azt gondolom, folytatjuk a hozzászólást. Szekeres képviselő úr!

DR. SZEKERES IMRE (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Két megjegyzésem lenne. Az egyik maga a javaslat. Önök most minősítik, amit Veres János mondott, csak szeretném önöket emlékeztetni rá, hogy ha ezt a pontot most nem veszik ki, akkor 3-4-5 vagy 6 hónap múlva, vagy amikor arra sor kerül, ugyanezzel a ponttal szembe fognak találkozni. Szembe fognak találkozni, még hogyha el is tolták egyébként az érvényességét 2015-re vagy '16-ra, mert ez a számítási mód egyfajta követelmény lesz.

Szeretném megkérdezni, hogy mi az oka annak, hogy ennek itt szerepelnie kell. Mi az oka annak, hogy egy ilyen nehezen értelmezhető képletet egy törvénybe iktatnak, amiről ad egy: azt mondják, hogy nem lép életbe csak 2015-ben vagy '16-ban; ad kettő: mégis valahogy e szerint szeretnének addig is eljárni. Semmi értelme az egésznek.

A másik megjegyzésem pedig arra vonatkozik, hogy az önök álláspontja és indulatai, amit itt kifejtettek, érthetők lennének, ha az elmúlt másfél évben nem pontosan az ellenkezőjét mondják minden egyes olyan figyelmeztetésre, jelzésre, ami a szakmából vagy a politikából érkezett arról a gazdaságpolitikáról, amit követnek, amiben tényleg elkövettek minden hibát, ami csak lehetséges volt. Ha ez nem így lett volna, akkor teljesen indokolt lenne az álláspontjuk, de ma a homlokegyenest ellenkezőjét mondják annak, mint fél élvvel ezelőtt, ezért nem hiteles.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm. Azt gondolom, a vitát lezárom. Megadom a szót államtitkár úrnak reagálás céljából.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Csak néhány apróság tisztázása céljából. 2016-ig a konvergenciapálya van érvényben, és az nagyon határozott államháztartáshiány-célokat fogalmaz meg, 2013-ra 2,2 százalék, '14-re 1,9 százalék, '15-re pedig 1,5 százalék, vele párhuzamosan, ilyen alacsony deficitcélok mellett nyilvánvalóan az adósság is csökken.

Ami azt illeti, hogy '16-tól, és maga a kérdéses megfogalmazás miről szól – és most rögtön jelezném, hogy a kormány nem támogatja ezt a javaslatot, már csak azért sem, mert a lelkét venné ki –, arról szól, hogy egy anticiklusos politikát lehessen folytatni. Nevezetesen abban az időszakban, amikor nagyon alacsony a gazdaság növekedése vagy éppen recesszió van, akkor nyilvánvaló, hogy egy mindenáron való adósságcsökkentés prociklikussá válik, tovább mélyíti egyébként a válságot. Ugyanakkor, ha valaki figyelmesen nézi a képletet, jól látszik belőle, hogy akkor, amikor viszont növekedési időszak van, akkor arra kötelezi a kormányt, hogy igenis nagyon erősen az adósságot építse le.

Most akkor hadd mondjak én is néhány adatot. Értem és nagyon helyes, hogy 2006-ról 2008-ra viszonylag gyorsan egy államháztartáshiány-csökkenés lépett életbe, csak akkor kérdezném vagy jelzem, hogy 2006-ban 9,3 százalékos államháztartási hiány volt, és akkor jön a kérdés, hogy mért volt erre szükség. De akkor hadd idézzem a számokat. 2002-ben 9,0 százalék, 2003-ben 7,3 százalék 2004-ben 7,4 százalék, 2005-ben 7,9 százalék, 2006-ban 9,3 százalék. Hozzátenném egyébként, hogy ugyanebben az időszakban a gazdaság növekedése 4 százalék fölött volt.

Tehát pontosan arról szól ez a törvény, hogy akkor, amikor a gazdaság növekedése 4 százalék fölötti vagy akár ennél magasabb is, tehát amikor nagy gazdasági növekedés van, ne lehessen ilyen jellegű mély deficiteket, vele párhuzamosan ilyen gyors eladósodást összehozni. Ez az anticiklikus politika lényege, és ezt fogalmazza meg egyébként ez a

szabály, ami lehet, hogy első pillantásra talán bonyolultnak tűnik, de lehetővé teszi azt, hogy akkor, amikor a gazdaság növekedik, akkor a kormány ne folytasson olyan politikát, amelynek az államháztartási hiánya magas, másrészt pedig ne vezessen az eladósodáshoz.

Ami pedig a hétvégi, pénteki uniós szabályokat vagy szabályozást illeti, ott gyakorlatilag nem szólt másról a történet, mint arról, hogy a korábbi stabilitási és növekedési paktum hatását erősítették meg néhány büntető intézkedéssel, éppen azért, mert az eddig eltelt időszakban történtek sorra azt mutatták, hogy több mint 60-szor szegték meg különböző országok, ezért nagyobb fegyelmet próbálnak ebben az esetben elérni. Az igazi célja pedig nem több, mint biztosítani azt a biztonságot az Európai Központi Banknak, hogy amennyiben az Európai Központi Bank a bajbajutott országok államkötvényeit meg szeretné vásárolni, legyen egy garancia arra, hogy az illető országok betartják a szigorú fiskális politikát. Ugyanakkor szakmailag hozzá kell tenni, hogy az a szabály, amit előírnak ebben a stabilitási és növekedési paktumnak immár büntetőszabályokkal megerősített deficit- és államadóság-céljainál, az egy prociklikus politika. Nem biztos, hogy közgazdaságilag az a leghelyesebb.

Ezért úgy gondolom, hogy az, ami itt a törvényben megfogalmazódik, egy nagyon világos és a gazdasági körülményeket jól kezelő anticiklikus politikát tesz lehetővé, és megelőzi azt, ami történt egyébként 2002-től 2006-ig és még az utána lévő időszakban is. Éves szinten magas államháztartási hiányok voltak – az előbb említettem a százalékos értékeket –, még ha sikerült is utána viszonylag gyorsan egyszer csökkenteni, nem kellett volna előtte a 9,3 százalékos hiány. A probléma igazából az, hogy akkor, amikor viszonylag magas a növekedés, 4 százalék vagy afölötti, akkor történt ilyen, tehát ez a törvény, ami itt benyújtásra került, törvényileg megelőzi azt, hogy ilyen helyzet megismétlődjön. Úgy gondolom, éppen ezért a benyújtott javaslat, amely kizedné ezt a törvényből, a kormány által nem támogatható.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szavazás következik. Ki ért egyet az indítvánnyal? *(Szavazás.)* 5 igen szavazat, egyharmadot sem kapott a javaslat.

A 2. ajánlási pontban Scheiring Gábor indítványa következik. Kérdezem államtitkár úr véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: A bizottság részéről ki támogatja? *(Nincs jelzés.)* Senki, a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 3. ajánlási pontban ugyancsak Scheiring Gábor indítványáról kérdezem a tárca véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: A bizottság részéről van-e hozzászólás? *(Jelzésre.)* Veres képviselő úr!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Államtitkár Úr! Olvasom a szöveget, amit önök benyújtottak az Országgyűlésnek. Az államadóság-mutató számításakor a külföldi pénznyemben fennálló adósságot keletkeztető ügyleteket azonos árfolyamon kell figyelembe venni. Így szól a 6. §.

Államtitkár úr, ha ezt az üzleti szférában valaki érvényesítené, tehát én mint vállalkozó érvényesíteném, és az APEH ezt követően megállapítást tenne, börtönbe mennék. Annyira ellentétes a mai magyar számviteli szabályozással. Ha az Európai Unióban valaki ezt meg

akarná csinálni, akkor pellengérré állítanák. Ha az Európai Unióban meg a magyar számvitel szerint sem lehet ilyet csinálni, akkor miért akarják önök ezt csinálni? Nyilván egyetlen oka van, én értem, praktikusán természetesen fel tudom ezt fogni, csak nem fogadható el, azt akarják, hogy az önök politikájának eredményeként bekövetkező leértékelődő forint ne legyen kimutatható az államadósság növekedésében. *(Babák Mihály: Ez hülyeség, amit most mondott.)* Bocsánat, képviselő úr, akkor mi a másik oka? Mondja meg nekem valaki, hogy mi oka lenne egy ennyire a magyar számvittel ellentétes szabályt beírni egy törvénybe. Mi oka lenne? Nincs más oka. Az az oka, hogy önök rájöttek ebben az évben, hogy az elhibázott gazdaságpolitika miatt leértékelődő forint miatt a devizában fennálló államadósság forintban kifejezett értéke oly mértékben nő az év végére, hogy egyébként magasabb mint 83 százalékos mértékű GDP-arányos hiány lesz Magyarországon, függetlenül attól, hogy eltapsolták az elvesztett magán-nyugdíjpénztári vagyontevés részét.

Ebből az következik, hogy önök behoznak egy olyan szabályt, ami ellentétes az Európai Unió szabályozásával, ellentétes a magyar számvitel előírásaival. Hangsúlyozom, ha én vállalatvezetőként ilyet csinálnék Magyarországon a saját cégnél, hogy a főnálló adósságomat vagy követelésemet így próbálnám értékelni, ahogy most önök mondják, börtönbe vinne engem az APEH a következő évi ellenőrzést követően, mert azt mondaná, hogy eltitkolok, elsumákolok reális értéken vett számokat. Tehát teljesen nyilvánvaló, hogy ma Magyarországon nem lehet így csinálni senkinek sem. Ezek után önök a magyar állam külföldi pénznemben fennálló adósságára ezt a szabályt hozzák be. Ez nonszensz, bocsássanak meg. Ebből tudják, mi fog következni? Önök ki fognak mutatni egy adósságszámot, és az Európai Unió ki fog mutatni egy másik számot. Az Eurostat nem vesz figyelembe ilyen 6. §-ban rögzített badarságot.

Szóval vonják vissza ezt a javaslatot, mert teljesen elfogadhatatlan az egészen a megközelítése, a módja, ahogyan fogalmaznak, és természetesen a politikai szándék is, ami mögötte van, teljesen elfogadhatatlan. Azt gondolom, nonszensz, amit akarnak, hiszen van világos Eurostat előírás, van világos európai uniós számbavételi szabály erre a dologra, és az nem egyezik meg ezzel, az pont ellentétes. De hangsúlyozom, hogy a magyar vállalkozásokra is nagyon világos szabály vonatkozik Magyarországon, ha én ezt vállalatvezetőként megcsinálnám, a következő évi APEH-ellenőrzés után vinnének a bíróságra, és még el is ítélnének. *(Dr. Dancsó József közbeszólása.)* Ez bőven belefér a mostani gyakorlatba, maradjunk ennyiben.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. További észrevételt nem látok, államtitkár úrnak visszaadom a szót, hogy ez az érvelés meggyőzte-e esetleg.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem győzött meg. Arról szól a javaslat, hogy világosan lássuk, hogy mi az, ami esetleg árfolyam miatt történt elcsúszás a költségvetésnél, és mi az, ami egyéb intézkedések miatt. Éppen azért, hogy ezt tisztán lássuk, úgy gondolom, hogy az eredeti megfogalmazást kell tartani.

ELNÖK: Köszönöm. A tárca nem támogatja az indítványt. A bizottság részéről ki támogatja? *(Szavazás.)* 5 igen szavazat mellett a bizottság egyharmada sem támogatta.

Az 4. ajánlási pontban Scheiring Gábor indítványa következik. A tárca véleményét kérem.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: A tárca nem támogatja. A bizottság részéről ki támogatja? *(Szavazás.)* 3 igen szavazattal a bizottság egyharmada sem támogatta.

Az 5. ajánlási pontban Varga Zoltán és társai indítványáról kérdezem a tárca véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: A bizottság részéről ki támogatja az indítványt? *(Szavazás.)* 4 igen szavazat mellett a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 6. ajánlási pontban Mengyi Roland módosító indítványa következik. Kérdezem a tárca álláspontját.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Támogatjuk.

ELNÖK: Van-e kérdés, észrevétel? *(Jelzésre.)* Veres képviselő úr!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Örülök annak, hogy észrevették, hogy el van rontva a benyújtott javaslat, és egy fideszes képviselő benyújtott hozzá egy korrekciót. Államtitkár úr, nem gondolják, hogy hiányzik még más is a Költségvetési Tanács elnökénél a szabályozásban? Ma egy ilyen hatalommal rendelkező személynél nincs tisztázva a vagyonyilatkozat-tétellel kapcsolatos kérdés, nincs tisztázva más hatásköri kérdés.

Szóval azt gondolom, hogy azért ez többet érdemelne, ha már ilyen hatalomhoz juttatnak egy testületet Magyarországon. A Számvevőszék elnökénél, a jegybank elnökénél ezek a kérdések rendezettek, a Költségvetési Tanács elnökénél nincs. Egy nagyon gumiszabály van arra nézve, hogy mivel, milyen végzettséggel kell rendelkeznie, mi alapján nevezheti ki őt a köztársasági elnök. Most már látom, legalább arra rájöttek, hogy azért ez el volt rontva – a vitában ezt elmondtuk az Országgyűlésben is –, hogy azért ez nincs rendesen körülírva. De úgy látom, arra még mindig nem terjedt ki, hogy pontosan a tanács elnöke, ha már egyszer megakadályozhatja, hogy Magyarországnak költségvetése legyen a következő évre, mert ez a jogkör az övé ettől kezdve, akkor legalább egy vagyonyilatkozatot kelljen tennie, vagy valami hasonlót.

Tehát valamiféle, az államigazgatáson belül hasonló tisztséggel rendelkezőkhöz hozzámérhető vagy hozzáigazítható kötelezettséggel is rendelkezzen, ne csak joga legyen az illetőnek. Ma úgy néz ki, hogy csak joga van az illetőnek.

Köszönöm, ennyi lett volna.

ELNÖK: Köszönöm. További észrevételt nem látok, államtitkár úr véleményét kérdezem. *(Babák Mihály: Megmondta, hogy támogatja.)* Tehát támogatja.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm a hozzászólásokat, és Mengyi Roland képviselő úr javaslatát támogatjuk.

ELNÖK: A bizottságot kérdezem. *(Szavazás.)* A bizottság többsége támogatja.

A 7. ajánlási pontban Scheiring Gábor javaslata következik. Kérdezem a tárca álláspontját.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: A bizottság részéről ki támogatja? *(Nincs jelzés.)* Senki nem támogatja.

A 8. ajánlási pont következik, ugyancsak Scheiring Gábor javaslata. A tárca véleményét kérdezem.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: A bizottságból ki támogatja? *(Szavazás.)* 5 igen szavazat, a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 9. ajánlási pontban ugyancsak Scheiring Gábor javaslata következik. Kérdezem a tárca álláspontját.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: A bizottságból ki támogatja? *(Nincs jelzés.)* Senki nem támogatja a bizottságból.

A 11. ajánlási pontban Mengyi Roland indítványáról kérdezem a tárca véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Támogatjuk.

ELNÖK: A bizottságot kérdezem. *(Szavazás.)* A bizottság többsége támogatta.

A 12. ajánlási pontban Burány Sándor, Veres János és társaik indítványáról kérdezem a tárca véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: A tárca nem támogatja, Veres János képviselő úré a szó.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Mi helye van ennek a szabályozásnak ebben a törvényben? Az első probléma. Ugye, az teljes mértékben elfogadhatatlan, hogy egy igaz isten létezik, amit önök kitaláltak arról, hogy hogyan kell adózni Magyarországon. Ez a pont szól arról ugyanis, hogy minden kötelezettségnél a jövedelem egészétől függetlenül, a jövedelem azonos arányában, egységesen kell megállapítani – mármint az adófizetési kötelezettséget. Magyarul ez szól arról, hogy az egykulcsos, igazságtalan személyi jövedelemadó kerüljön Magyarországon tartósan alkalmazásra, hát nem tudom megmondani, az önök szándéka szerint hány éven keresztül.

Ha a szakmai érvek nem győzték meg önöket, akkor legalább az az érv meg kellett volna hogy győzze önöket, hogy mi van Európában. Az az érv meg kellett volna hogy győzze önöket, hogy az ilyen jellegű adórendszer alkalmazó országokban mi történt az adóalanyok közötti két szélső decilis jövedelemalakulásában az elmúlt – van, ahol már több mint tíz éve is csinálják, a balti államokban – több mint tíz évben. Nekem volt módomban megkérdezni az ezen országokban működő kormányzati szereplőket, parlamenti képviselőket és másokat is, hogy mik a tapasztalatok. Nem hiszem, hogy ilyet akarnának. Egyszerűen nem hiszem el azt, hogy a Fideszben az lenne a szándék, hogy ilyen következményekkel járó adórendszer érvényesítsen Magyarország hosszú távon keresztül, vagy ha igen, akkor az nagyon torz társadalomfelfogásra utal.

Tehát azt tudom mondani, hogy ennek nem a költségvetési hatásai az izgalmasak, hanem a társadalmpolitikai következményei. Az, hogy olyan mértékben széthúzó társadalmakat hoz létre ez az adórendszer, amely itt, Kelet-Közép-Európában, itt, a Kárpát-medencében nem fogadható el. Nekünk nincs olyan helyzetünk, mint volt a balti államoknak. Nincs olyan helyzetünk, mint más egykulcsos adót alkalmazó országnak, ezért szerintem teljesen félreértés az, hogy ilyet kell Magyarországon hosszú távon alkalmazni. Ráadásul önök is tudják, hogy ez a pont ilyen módon beleírva egyáltalán nem zárja ki azt, hogy más típusú, jellegű kötelezettség előírásával majd valaki más ne csináljon egy egyébként több kulcsosnak nem nevezhető, de jellegében mégis úgy működő rendszert.

Szóval szerintem ez a kétharmados góg tipikus megnyilvánulása ebben a törvényben, amelyre nincs szükség, és még egyszer mondom, nem döntően költségvetés-politikai a probléma, hanem itt már társadalmpolitikai problémáról van szó. Hogyha valaki azt gondolja, hogy Magyarországnak jót tesz az, ami lezajlott ezekben az országokban, ahol már tíz éve alkalmaznak ilyen adórendszert, az szerintem súlyosan téved. Vagy ki kell állni az emberek elé, és meg kell mondani, hogy az a szándékom, hogy szétszakadjon, 1,5-szörös, 1,8-szeres mértékre nőjön az alsó és a felső jövedelmi decilis közötti jövedelemkülönbség 3-4 év alatt. Ezt éri el ez az adórendszer. Ez a következménye. Ez szépen bejött ezekben az országokban, ahol vállalták, akarták, így szerették volna létrehozni azt, ami ennek eredményeképpen létrejött. (*Babák Mihály: A középosztály.*) Csak ott kiálltak a pártok és megmondták a társadalomnak, hogy ez a mi szándékunk, ezért csináljuk ezt. Önök nem ezzel álltak ki a társadalom elé, nem ezt mondják ma sem a társadalomnak. Egészen mást mondanak, amikor ideológiailag magyarázzák ezt a bizonyos egykulcsos adót. Ki kellene állni, és meg kellene mondani, hogy ha ezt alkalmazza Magyarország 10 éven keresztül, akkor ez lesz a következménye.

Sokkal durvább arányt is tudnék mondani, mert van olyan ország, ahol a két szélső közötti különbség több mint háromszorosra növekedett 10 év alatt. Azt tudom mondani, hogy ez semmiképpen nem fogadható el, hogy ebben a törvényben ilyen módon bebetonozásra kerüljön, és még egyszer: döntően nem költségvetési, nem költségvetés-technikai okok miatt, és a stabilitáshoz semmi köze. Tehát ilyen értelemben az, hogy ebbe a törvénybe került, teljes félreértés, teljesen szükségtelen dolog, hogy idekerüljön. Be akarják betonozni, de ez egy elfogadhatatlan irány bebetonozása.

Emlékezzenek vissza! Ki volt, aki e rendszer mellett érvelt Magyarországon az elmúlt 15 évben. Az önök által minden módon szidott, minden módon lebecsmérelt SZDSZ volt, amely ezt meg akarta csinálni. Nekem éveim teltek azzal államtitkárként és miniszterként, hogy az SZDSZ ilyen irányú szándékait meg tudjam akadályozni, hogy számításokkal tudjam bebizonyítani, hogy ez nem jó irány, hogy ez nem helyes Magyarországnak. Örökösen vitáink voltak ebben a dologban, és akkor most önök ezek után teljesen a korábban önök által hangoztatott nézetektől függetlenül, azzal maximálisan szembemenve egy ilyen rendszert nemcsak hogy bevezetnek, de még be is akarják betonozni egy kétharmados törvényben a jövőt illetően. Azt gondolom, nem kellene már ilyen mértékben elmenni, nem kellene ilyen mértékben kényszerpályára küldeni Magyarországot. Kell hogy maradjon mozgástere a mindenkori kormánynak ilyen jellegű kérdések meghatározásában, mert szerintem szüksége van a magyar társadalomnak arra, hogy korrekciók következzenek be, amikor ez a történet véget ér.

ELNÖK: Köszönöm. Kormányoldalról nem látok jelentkezőt, Vágó képviselő úr következik.

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Köszönöm. Nem akarom itt elismételni azt a társadalom- és gazdaságpolitikai diagnózist, amit elmondott Veres képviselő úr, mert javarészt egyetérték

vele. Viszont van egy demokratikus aspektusa ennek a törvényhelynek, konkrétan az, hogy ha önök most kétharmados szabályba öntik az egykulcsos adórendszert, akkor elveszik az állampolgárok választási jogát abban, hogy saját maguk határozzák meg az adórendszerüket a pártjaikon keresztül. Hiszen teszem azt, az ellenzéki pártok mindegyike az egykulcsos adó ellen már kinyilvánította a véleményét, és hogyha egyszerű többséget szereznek – tehát nem szereznek kétharmados többséget – a jelenlegi ellenzéki pártok, akkor sem tudják megváltoztatni a gazdaságpolitika alapját képező adórendszert. Tehát önök most egy democráciadeficitet is létrehozhatnak ezáltal, így több törvényhellyel együtt ezt én inkább politikai instabilitási törvénynek nevezném, miszerint a Költségvetési Tanács, az államadósság szabályainak az elnapolása, illetve itt konkrétan az egykulcsos adó miatt egy politikailag instabil helyzetet hoznak majd létre, amennyiben kormányváltás következik be.

Tehát attól függetlenül, hogy az egykulcsos adó igazságtalan – és nem külföldi példákat hoznék most már, Veres miniszter úr, hanem egyszerűen a KSH 2010-es adatai is bebizonyítják, hogy mi a különbség a felső és az alsó decilis között, tehát már itthon tapasztalható ez a folyamat, hogy ennek az igazságtalanságnak a bebetonozása demokratikus hiátust is ugyanúgy hoz magával. Ez kétharmados törvény.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. További észrevételt nem látok, a vitát lezárom. Megadom a szót államtitkár úrnak reagálásra. *(Jelzésre.)* Bocsánat, még nem adom meg a szót, Dancsó képviselő úr meggondolta magát.

DR. DANCSÓ JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak Vágó képviselő úr figyelmébe szeretném ajánlani, hogy mikor a statisztikai hivatal adatait hozza, hogy hogyan szakad szét a társadalom, de 2010-ben még nem volt egykulcsos adó, ez 2011-ben került bevezetésre. Tehát ez az érve most nem értem, hogyan jön ide az egykulcsos adó ellen, a KSH 2010-es statisztikai adatai alapján hogyan állapította meg, hogy az egykulcsos adó, ami 2011-ben lett bevezetve, hogyan szakította szét a társadalmat. Számomra megmagyarázhatatlan. *(Rozgonyi Ernő: Egyszerű matematikai összefüggés.)* Ja, értem.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Úgy látom, a kérdés költői kérdés maradt, nem érkezik rá válasz. Most tényleg megadom a szót államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! A javaslatot természetesen nem támogatjuk. Nyilvánvaló, hogy a parlamentben folyamatosan vita folyik arra, hogy az egykulcsos, arányos, családbarát adó igazságos-e vagy sem. Úgy látom egyébként ebben a vitában végig, hogy az igazságosságról mást gondolunk, ebből következően ez esetben nem nagyon tudunk dűlőre jutni.

Azért hadd idézzem azt, hogy ha eddig decilisekről volt szó, akkor én kvintiliseket idéznék, tehát a felső 20 százalék és az alsó 20 százalék közötti jövedelemkülönbség Magyarországon 2010-ben 3,4-szeres. Ez a harmadik legalacsonyabb egyébként Európában – Magyarország, Szlovénia és Norvégia –, Svédországban már 3,5-szörös, Csehországban 3,5-szörös, Szlovákiában 3,8-szörös, és mondanék még jó néhány országot, például Belgiumban 3,9-szeres, Bulgáriában 5,9-szeres, Dániában 4,4-szeres különbség van, míg Magyarországon 3,4-szeres a különbség a legalsó 20 százalék és a legfelső 20 százalék között. Mondhatnék még példát: Spanyolországban 6,9-szeres, Görögországban 5,6-szörös, Franciaországban 4,5-szörös, Olaszországban 5,2-szeres, Luxemburgban 4,1-szeres, és így tovább. Magyarul azok az adatok, amelyekre hivatkoznak arról, hogy milyen éles a társadalmi különbség Magyarországon, azok nem igazolják ezeket a megállapításokat. Mindez nem jelenti azt, hogy

ne lennének olyan társadalmi rétegek vagy olyan személyek, akik nehéz anyagi helyzetben vannak, de azért látni kell, hogy Magyarország Európában a jövedelmeket tekintve az egyik legkiegyenlítettebb.

Az megint más kérdés, hogy sajnálatos módon az adórendszer úgy működött eddig, hogy olyan útjai és módjai is voltak a vagyon vagy a jólét szerzésének, ami éppenséggel a jövedelmi adatokban nem ragadható meg, mert szürke, és így tovább. Ez más történet, a megragadható, statisztikailag nézhető jövedelmekben Magyarországon ez nem mutatkozik, az egyik legkiegyenlítettebb vagy az egyik legalacsonyabb a jövedelmi különbségek helyzete. Úgy gondolom, hogy jobb, hogyha a tényeket ebben az esetben tisztázzuk.

A másik kérdés az, hogy magával az egykulcsos jövedelemadóval kapcsolatban milyen vélemények vannak. Úgy gondolom, ebben a Házban soha nem fogjuk tudni egymást, mert mást értenek az alatt, hogy mi az igazságos és mi nem, mi a méltányos és mi nem. Mi úgy gondoljuk, hogy az egykulcsos személyi jövedelemadó egyik legfontosabb érdeme az, hogy teljesítményre ösztönöz. Az megint más kérdés, hogy Magyarországon sajnálatos módon az elmúlt időszakban olyan jövedelempolitika zajlott, ami a jövedelem és a teljesítmény közötti összefüggést, kapcsolatos sok esetben szétzilálta. Tehát a magas jövedelem mellett sajnálatos módon nincs mindig magas teljesítmény, ettől függetlenül úgy gondoljuk, hogy ezt a váltást meg kell tenni azért, hogy a jövedelem és a teljesítmény összekapcsolható legyen ebben az országban.

Éppen ezért, mivel a javaslat úgy szól, hogy ezt töröljük, tehát ezt vegyük ki belőle, a kormány ezt nem támogatja.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. A 12. ajánlási pontban lévő indítványt a tárca nem támogatja. Kérdezem, ki támogatja. *(Szavazás.)* 7 igen szavazat mellett a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 13. ajánlási pontban Scheiring Gábor indítványa következik. Kérdezem a tárca álláspontját.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: A bizottságból ki támogatja? *(Szavazás.)* 5 igen szavazat mellett a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 14. ajánlási pontban Burány Sándor, Veres János képviselő urak indítványáról kérdezem a tárca véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Veres János kért szót.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Államtitkár úr iménti zárszavához hadd szóljak még két szót, mert azt gondolom, ez így korrekt. Államtitkár úr, amikor a felső 20 és alsó 20 közötti különbséget összehasonlítja, akkor egy olyan periódust hasonlít össze, amikor nem egykulcsos adó működött az országban. Remélem, ebben egyetértünk. Azért mondom ezt, mert én úgy érveltem, hogy azokban az országokban – és módszeresen kihagyta azokat az országokat, ahol egykulcsos adó működik, hogy azokban az országokban vajon mekkora a különbség –, például a balti államoknál, az utolsó két évben Romániában, illetve Oroszországban, és ez nem biztos, hogy benne van a táblázatban, csak azért mondom, hogy azokban az országokban valószínűleg nem 3-mal

kezdődő a különbség. Ismereteim szerint lényegesen nagyobb különbség van ezekben az országokban, de nem ismerem az alsó 20 és felső 20 százalékos számokat, hanem az alsó 10, felső 10 százalékot ismertem ebben az összehasonlításban. Ez a dolog egyik része.

A másik része az, hogy értettem államtitkár úr érvelését, amivel nem értek egyet, de értettem, hogy miért gondolja azt, hogy egykulcsos adót kell alkalmazni. De szerencsére egy mondatot nem kísérelt meg mondani arra, hogy miért kell ezt bebetonozni. Ugyanis most nem az adórendszernek arról a részéről beszélünk, hogy egykulcsos vagy többkulcsos lesz-e jövőre, hanem arról beszélünk, hogy kétharmados törvénybe betonozzák be az egykulcsos adót Magyarországon, mérhetetlen nagy társadalmi károkat okozva a következő, nem tudom, hány évre. A vita tehát most abban van közöttünk, hogy ezt nem szabadna ebbe a törvénybe hozni, hiszen nem stabilitást okoz, hanem a társadalomban teljesen nyilvánvalóan instabilitást.

A 14. pontnál a családi kedvezmény gyermekenkénti mértékét gyerekszámától függően kell meghatározni azzal, hogy magasabb mértékű családi kedvezményt három vagy több gyermek nevelése, gondozása esetén kell nyújtani. Erre mi azt mondjuk, hogy természetesen ezt nem így kell, hanem gyermekszámtól függetlenül, egységesen kell megállapítani. Két olyan elem kerül így egy kétharmados törvényben rögzítésre, amely a mindenkori kormányok szabad döntésének függvényében, a mindenkori parlamenti többség szabad döntésének a függvényében volt eddig Magyarországon módosítható, és legalábbis vitatható, hogy vajon egyik vagy másik módszer a helyes.

Szokták a parlamenti erők, politikai erők a választáskor is ezt vitatni, amikor kormányon van az egyik, akkor a másik vitatja, amikor a másik van kormányon, az egyik vitatja. Ezért azt gondolom, ez megint olyan kérdés, mint akár az egykulcsos adó, hogy ebben a kérdésben is meg kell-e adni azt a lehetőséget, hogy erről vita folyjon a társadalomban, és ha a társadalom ezt így vagy úgy tartja jónak, akkor az a szerint többséget kapó parlamenti erők alakíthassák a későbbiek során Magyarországon a szabályozást. Semmiképpen nem gondolom, hogy rá kellene kényszeríteni a következő időszak nem tudom, hány év kormányaira azt, hogy ezt csak így lehet érvényesíteni. Már csak azért sem, mert ráadásul ebben a kérdésben meg létezik – úgy fogalmazok – kompromisszumnak tűnő megoldás is, nevezetesen ez a negatív adós technika ebben az esetben még kompromisszumnak is tűnhet adott esetben a dologban, ami már ebbe nem fér bele sajnálatos módon, ami itt most megfogalmazásra kerül önök által. Már az sem fér bele ebbe a megfogalmazásba, ami ennek a dolognak az alapelvét nem vitatja el, de a megvalósítás technikájaként mást gondol.

Ezért gondolom azt, hogy ennek a pontnak a kétharmados törvénybe foglalása is kifejezetten a kétharmad hatalmi arroganciájának és gőgjének a megnyilvánulása, amit semmilyen módon nem kellene érvényesíteni, mert meg kell adni a holnapnak is a lehetőséget, hogy majd döntést lehessen hozni. Ezért azt gondolom, ezt az indítványt is el kellene fogadni.

Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vitát lezárom. Talán már nem kell államtitkár urat megkérdezni, mert megmondta, hogy nem támogatják.

Kérdezem a bizottság tagjait, ki támogatja a 14. pontban Burány Sándor, Veres János és mások indítványát. *(Szavazás.)* 5 igen szavazat, a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 15. ajánlási pontban Scheiring Gábor indítványáról kérdezem a tárca véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: A bizottság részéről ki támogatja? *(Szavazás.)* 5 igen szavazat mellett a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 16. ajánlási pontban Spaller Endre indítványa következik. Kérdezem a tárca álláspontját.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: A bizottság véleményét kérdezem. *(Nincs jelzés.)* A bizottság sem támogatja. A 17. ajánlási pontban Scheiring Gábor indítványáról kérdezem a tárca véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: A bizottság részéről ki támogatja? *(Szavazás.)* 1 igen szavazat, a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 18. ajánlási pontban Scheiring Gábor módosító indítványáról kérdezem a tárca álláspontját.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: Szót kért Vágó képviselő úr.

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Köszönöm szépen. Azáltal, hogy teljes mértékben átkalibrálják itt a nyugdíjrendszert, és itt nem csupán nyugdíjjáruelkos befizetések láthatók, hogy ha itt az adófizetésen alapuló nyugdíjjogosultságot nem veszik be, olyan társadalmi csoportok eshetnek ki az egész nyugdíjrendszerből, akik a járulékkal nem, de adófizetésükkel hozzájárultak a magyar nemzetgazdaság fejlődéséhez.

Tehát azt szeretném megkérdezni, hogy miért nem támogatja a kormány azt, hogy adófizetéssel is ugyanúgy ellátási jogosultságot lehessen szerezni.

ELNÖK: Tehát a kérdés, miért nem támogatja a tárca. Parancsoljon!

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Logikus kapcsolatot szeretnénk teremteni, nyugdíjat az kaphat, aki járulékot fizet, ezért szerepel így ebben a meghatározásban.

ELNÖK: Köszönöm szépen, ez volt a válasz, a döntés következik. Ki támogatja a 18. ajánlási pontban lévő indítványt? *(Szavazás.)* 7 igen szavazat, a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 19. ajánlási pontban Sneider Tamás, Baráth Zsolt indítványa következik. Kérdezem a tárca álláspontját.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: A bizottság részéről ki támogatja? *(Szavazás.)* 7 igen szavazat, a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 20. ajánlási pontban Burány Sándor, Józsa István és Veres János képviselők módosító indítványáról kérdezem a tárca véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: Veres Jánosé a szó, parancsoljon!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Talán nem véletlen, államtitkár úr, hogy itt a 18., 19. és 20. számokon olyan indítványok szerepelnek, amelyekben mindhárom ellenzéki párt képviselőinek ezt a kérdést érintő módosító indítványai vannak, tartalmilag azonos módon.

A tartalmilag azonos mód pedig azt jelenti, hogy valamilyen módon lehetővé teszik azt, hogy a nyugdíjjárulék fizetésén túli, egyébként állam felé történő adó- vagy más jellegű jogcímen történő befizetés is keletkeztethessen a járadékhoz való jogosultságot. Ez azt jelenti csak... *(Babák Mihály: Ez nem jó, ez butaság.)* Azt gondolom, Misi, hogy nem osztottak lapot ebben a vitában a jelen pillanatban neked, ebből következően ne beszélj ilyeneket.

Úgy gondolom, érdemes lenne éppen ezért... *(Babák Mihály közbeszólása.)*

ELNÖK: Veres képviselő úré a szó.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Van valami problémád velem? Mert ha van problémád, akkor mondd meg, ha nincs, akkor meg fogd be a szádát! *(Közbeszólások.)*

ELNÖK: Képviselő úr, maradjunk a parlamentáris terminológia mellett! Tessék parancsolni, folytassa!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Ne beszélj már állandóan bele a beszédembe! Hogy gondolod, hogy ezt meg lehet engedni? *(Babák Mihály: Úgy, ahogy te most.)* Te kaptál szót? Nem kaptál szót. A hasonlatod is rossz, azt is elrontod.

ELNÖK: Szünetet rendelék el. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatjuk a tanácskozást. Tehát a 20. ajánlási pontban lévő indítvány sorsáról van szó, szavazás következik. Ki támogatja az indítvány elfogadását? *(Szavazás.)* 7 igen szavazat mellett a bizottság egyharmada sem támogatja.

A 21. ajánlási pontban Burány Sándor, Józsa István indítványa következik. Kérdezem államtitkár urat, mi a véleménye.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: Veres képviselő úr kért szót.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Ismét egy olyan indítványról van szó, amely kétharmaddal próbálja bekorlátozni a jövőbeni működési lehetőségét bármely kormánynak vagy bármely parlamenti többségnek. Éppen ezért azt gondolom, hogy megint csak a kétharmados gőg jelenik meg ebben az indítványban, ugyanis szükségtelen dolog, ha nem a kétharmados gőg van mögötte, ilyen módon ezt szabályozni. Nem érinti a következő néhány évet ez a bizonyos szabályozás, ugyanakkor nagyon durva módon kizár olyanfajta jogosultságokat, amely jogosultságok Magyarországon általános érvennyel érinthetik a szabályokat. Ezért azt gondolom, hogy szükséges módosítani a benyújtott szabályokat, szükséges módosítani azokkal a kitételekkel, amelyekben a kötelező társadalombiztosítási és

nyugdíjrendszer működése és fejlesztése az állam feladata, amelyet az elmúlt időszakban végrehajtott.

A társadalombiztosítási nyugdíjrendszer öregség, megrokkánás, megrokkánással járó baleset esetén a biztosított részére, elhalálozása esetén a hozzátartozója részére egységes elvek alapján nyugellátást biztosít. Nem lehet olyan módon érvényesíteni a nyugdíjrendszerrel kapcsolatos elgondolásokat, mint ahogyan a kormány most ebben a javaslatban teszi. Ezért tettük indítványunkat, kérem támogatását.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szavazás következik a 21. ajánlási pontról. Ki támogatja? *(Szavazás.)* 7 igen szavazat mellett a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 22. ajánlási pontban Sneider Tamás és Baráth Zsolt indítványa következik. Államtitkár úr!

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A kormány nem támogatja.

ELNÖK: Dancsó képviselő úr!

DR. DANCSÓ JÓZSEF (Fidesz): Bocsánat, elnök úr, a 21. pontról a kormány szerintem nem nyilatkozott. *(Közbeszólások.)*

ELNÖK: Szíveskedjék a jegyzőkönyv miatt még egyszer nyilatkozni, hogy a 21. ajánlási pont támogatta-e a tárca.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: Nem támogatta, köszönöm.

Következik tehát a 22. pont, amire a tárca már nemet mondott, tehát itt a vélemények következnenek, ha lennének. De vélemény nincs, a 22. ajánlási pontról szavazunk. Ki támogatja Sneider Tamás és Baráth Zsolt indítványát? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 6 igen szavazat mellett a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 23. ajánlási pontban Sneider Tamás és Baráth Zsolt indítványáról kérdezem a tárca véleményét.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja, egyben szeretném jelezni, elnök úr, hogy egyéb parlamenti elfoglaltságom miatt átadnám a válaszadás lehetőségét a továbbiakban a kollégámnak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, természetesen tudomásul vesszük, köszönjük államtitkár úrnak a közreműködését. Kérem a kollégáját, mutatkozzon be. *(Dr. Cséfalvay Zoltán távozik.)*

Tehát a 23. ajánlási pontnál tartunk, Sneider Tamás és Baráth Zsolt indítványáról kérdezem a tárca véleményét.

SZILI MÁRTON szakmai tanácsadó (Nemzetgazdasági Minisztérium): Szili Márton vagyok, a Nemzetgazdasági Minisztérium szakmai tanácsadója. A tárca nem támogatja az indítványt.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e kérdés, észrevétel? *(Nincs jelzés.)* Nincs. A bizottság tagjai közül ki támogatja a 23. ajánlási pontban lévő indítványt? *(Szavazás.)* 7 igen szavazat mellett a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 24. ajánlási pontban Sneider Tamás és Baráth Zsolt indítványa következik. Kérdezem a tárca álláspontját.

SZILI MÁRTON szakmai tanácsadó (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: A tárca nem támogatja, véleményt nem látok, szavazás következik. Ki támogatja az indítványt? *(Szavazás.)* 1 igen szavazat mellett a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 25. ajánlási pontban Burány Sándor, Józsa István és Veres képviselő úr indítványáról kérdezem a tárca véleményét.

SZILI MÁRTON szakmai tanácsadó (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: A bizottságot kérdezem, ki támogatja. *(Szavazás.)* 7 igen szavazat mellett a bizottság egyharmada sem támogatta.

Tisztelt Bizottság! Végeztünk ezzel a napirendi ponttal.

Magyarország 2012. évi költségvetéséről szóló T/4365. számú törvényjavaslat (Kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása)

Következik a 4. napirendi pont, Magyarország 2012. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslatához érkezett kapcsolódó módosító indítványok megvitatása, első helyen kijelölt bizottságként. Egyetlenegy kapcsolódó módosító indítvány érkezett, a kulturális és sajtó bizottság részéről. Erről kérdezem a tárca véleményét. Kérem, mutatkozzon be!

FÜLÖP CSABA (Nemzetgazdasági Minisztérium): Jó napot kívánok, tisztelt elnök úr. Fülöp Csaba vagyok a Nemzetgazdasági Minisztérium költségvetési összefoglaló főosztályáról, és a kormány nem támogatja a javaslatot.

ELNÖK: Ez most már a kormány, nem a tárca véleménye?

FÜLÖP CSABA főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): A kormány a támogatott listát leadta, csütörtökön, és ebben nem szerepelt, tehát a kormány nem támogatja.

ELNÖK: Köszönöm. Vágó képviselő úr kíván szólni.

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Ha tudna válaszolni, talán érdekes lenne, hogy mennyi is az a pénz, amely tartozást el akartak elengedni a tb pénzügyi alapjaival szemben, de hogyha nem támogatja a kormány, akkor igazából nem is annyira fontos.

ELNÖK: Akkor végül is nem ragaszkodik a válaszhoz, képviselő úr?

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Nem, de örülnék neki.

ELNÖK: Akkor szerezzen örömet a képviselő úrnak, parancsoljon!

FÜLÖP CSABA főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm a szót, elnök úr. A különböző bekezdések szerint akkor részletezném. Az (1) bekezdésben adósságelengedésről van szó, ez 2,3 milliárd forint összességében. A (2) bekezdésben szerepel a Nyugdíjbiztosítási Alappal és az Egészségbiztosítási Alappal kapcsolatosan elengedett összeg, ez 708 millió forint nagyságrendileg. A (3) bekezdés szerint az általános tartalékból visszafizetési kötelezettség 255 millió forint lenne, és a (4) bekezdésben a székházzal kapcsolatos áfa körülbelül 10,5 milliárd forint, tehát összességében az egész módosító körülbelül 13 milliárd forintos adósságelengedést tartalmaz.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen, főosztályvezető úr. Tehát a kormány nem támogatja a kulturális és sajtó bizottság indítványát. Véleményt nem látok, szavazás következik. Ki támogatja az indítványt? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Nincs jelentkező.)* Senki nem támogatja az indítványt.

Végeztünk a 4. napirendi ponttal is, köszönöm szépen a segítségét, főosztályvezető úr.

A nemzeti vagyonról szóló T/5161. számú törvényjavaslat (Általános vita)

Következik az utolsó napirendi pontunk, a nemzeti vagyonról törvényjavaslat megítélése abból a szempontból, hogy általános vitára javasolja-e a bizottság. Egyelőre nincs előadónk, amíg érkezik addig szünet. *(Rövid szünet. – Hegmanné Nemes Sára államtitkár és munkatársai belépnek.)*

Úgy látom, megérkezett a kormány képviselője, szíveskedjék helyet foglalni. Máris öné a szó, hiszen a nemzeti vagyonról szóló törvényjavaslat vitája következik, ha kívánja, mondjon nekünk valamint a törvényjavaslatról.

Hegmanné Nemes Sára államtitkár (NFM) szóbeli kiegészítése

HEGMANNÉ NEMES SÁRA államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Magyarország Alaptörvényének 38. cikke kimondja, hogy a kizárólagos nemzeti vagyon körét és az azzal való gazdálkodás szabályait úgynevezett sarkalatos törvényben kell meghatározni, mely sarkalatos törvényre a javaslat önök előtt van. Amiért ez a törvény ilyen hosszadalmasan készült, annak két oka volt. Az egyik az, hogy egyébként a többi sarkalatos törvény, amely nagyon fontos és kapcsolódó jogszabály, már a nyár folyamán, illetve ősszel tárgyalásra került, gondolok itt az önkormányzati törvényre, de akár a felsőoktatási vagy az államháztartási törvényre is, amelyek mind kapcsolódóként vagyont érintő kérdésekben egységes rendszerben kerültek meghatározásra. Tehát gyakorlatilag ez a nemzeti vagyontörvény ezeknek a törvényeknek az elveit is megvárta.

A másik nagyon fontos ok az volt, hogy ahogy az alaptörvény mondja, a nemzeti vagyonról szóló törvényben meg kell határozni a vagyon körét, amely vagyonnak a körét két módon tudjuk meghatározni. Egyrészt nyilván taxatív felsorolással, másrészt pedig meghatározott területeket határozunk meg. Például barlang, vagy például természetes vizek esetében, amelyeket nem egyesével nevesítetten határozunk meg, de azt mondjuk, hogy kizárólagos nemzeti vagyonként meg kell jelenjen a törvényben.

Elnézést, lehet, hogy kicsit hadarok, de tudom, hogy önöknek is rövid az idejük, ezért röviden megpróbálnám összefoglalni a lényegét. A nemzeti vagyon az állami vagy önkormányzati vagyon, amely e törvényben kerül meghatározásra, ennek négy területe van. Az egyik a kizárólagos nemzeti vagyon fogalma, a kizárólagos állami és önkormányzati tulajdon, és a nemzetgazdaságilag kiemelt vagyon. Ez a két vagyonelem az, amely a sarkalatos szabály alapján rendkívüli védelem alá esik, ezeket a vagyontárgyakat elidegeníteni, megterhelni és akár osztott tulajdonban is létesíteni bármilyen hasznosítást nem

lehetséges, illetve a kizárólagos nemzeti vagyon esetében hasznosítás kizárólag koncesszió útján történhet.

A nemzetgazdaságilag kiemelt vagyontárgyak tételes felsorolását egyébként tartalmazza a törvény, ez vonatkozik vizekre, utakra, természetes vizekre, de vonatkoznak például egyes kulturális vagyontárgyakra is, és több mint 200 vagyonelemet felsorol tételesen, nevezetesen például a budai vár, de az egyes megyékben szereplő műemlékek is, amelyeket természetesen a Nemzeti Erőforrás Minisztériummal és a Kulturális Örökségvédelmi Hivatallal egyeztetünk. A korábbi kulturális örökségvédelmi törvényből kerültek átemelésre ezek a kizárólagos vagyontárgyak.

Nagyon fontos nemzetgazdaságilag kiemelt terület az úgynevezett többségi tulajdonú állami és önkormányzati cégek, amelyeknél a közszolgáltató cégek esetében azt mondja ki a törvényjavaslat, hogy ezek nem elidegeníthetők. Mit jelent ez? Gyakorlatilag azt, hogy a közszolgáltató cégek esetében ahol már állami vagy önkormányzati többségi tulajdon van vagy lehet, ott többet ezt nem lehet privatizálni. Tehát röviden ezt jelenti ez a törvény.

Nagyon fontos az, hogy a törvény kizárja az offshore-társaságokat a különböző állami szerződésekkel kapcsolatban, az átlátszó szervezetekre vonatkozó meghatározás összhangban van a közbeszerzési törvénnyel, amelyet természetesen szintén a Nemzeti Erőforrás Minisztérium terjesztett elő korábban, sőt az államháztartási törvénybe is bekerült ugyanígy az átlátszó szervezet fogalma, illetve a társaságiadó-törvény is meghatározza bizonyos átlátszó szervezet fogalmát. Ami fontos még egyébként, hogy szerzett jogokat nem érint, természetesen a törvény ezt ki is mondja alapvetően. Magyarán ez azt jelenti, hogy bizonyos vagyontárgyak esetében most nem koncesszióban üzemel vagy nem a vagyontörvény elvei alapján üzemel, ezeket a szerzett jogokat a törvény visszamenőleg nem oldja fel, de azt mondja, hogy amennyiben ezek a szerződések lejárnak – legyen az mondjuk egy víziközmű-koncesszió, és bármikor jár le –, azt már kizárólag csakis e törvény elvei alapján lehet utána vagyonekezelésbe adni.

Az is nagyon fontos, hogy a Nemzeti Földalapba tartozó földdel kapcsolatos törvényjavaslat egy külön kétharmados javaslatként kerül majd a tisztelt parlament elé. Tehát magyarul ez a nemzeti vagyonról szóló törvény természetesen a nemzeti vagyon fogalmába tartozónak tartja a termőföldet is, de az, mint tudjuk nem kizárólagos nemzeti tulajdon – sajnos vagy nem sajnos –, gyakorlatilag ezért az azzal való gazdálkodás szabályait majd a Nemzeti Földalapról szóló törvény fogja meghatározni.

Körülbelül ennyi a törvényjavaslat lényege, és várom a kérdéseiket.

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár asszony. A kérdések következnek, Vágó képviselő úr kérdez elsőként.

Kérdések

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! A vagyongazdálkodás célja – őrzés, védelem, gyarapítás, továbbá a közfeladat ellátása szempontjából felesleges vagyontárgyak elidegenítése – szempontjából az volna a kérdésem, hogy itt nem érzik-e, hogy vannak hiátusok a felsorolásban a közfeladat definiálása kapcsán.

Másrészt kérdésem, hogy a nemzeti vagyon nyilvántartása, tehát a vagyonekataszter, amiről már régebb óta beszélünk, hogyan és mikor fog létrejönni, és milyen felsorolásban lehetne ezt átláthatóvá tenni, hogy minden egyes állampolgár számára nyilvánvaló legyen, hogy milyen vagyonelemekkel rendelkezik az állam.

Illetve a megyei vagyon átadása kapcsán az LMP-nek volt egy módosító javaslata, hogy elidegeníthetetlen legyen az átadott megyei vagyon, ami most már állami vagyonná válik, és hogy ennek kapcsán milyen változások lehetnek, hiszen Kósa alelnök úr ott a

parlamentben legalábbis ígéretet tett rá, hogy ez a törvény, a vagyontörvény kezelni fogja ezt a helyzetet.

Azonkívül kérdésem, hogy amennyiben a vagyonszerzés során – például az önkormányzatoknál – előírja a törvény, hogy legyenek háttér tanulmányai annak kapcsán, hogy hogyan fognak gazdálkodni ezzel a vagyonnal. A központ kapcsán viszont nem ír elő ilyet a törvény, így például eléggé problematikus, hogy itt úgy megy bele az állam olyan részvényvásárlásokba, mint például a Rába- vagy a MOL-pakett, hogy az a közép- és hosszú távú vagyongazdálkodásiterv-készítési kötelezettség nem vonatkozik rá, csupán az önkormányzatokra. Tehát ennek kapcsán mit tud mondani, hogy az államnál a vagyongazdálkodásiterv-készítési kötelezettség milyen formában jelenik meg.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kinek van még kérdése? *(Jelzésre.)* Dancsó képviselő úr!

DR. DANCÓS JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Egyetlenegy kérdésem van, az önkormányzati vagyon értékesítésénél az államot elővásárlási jog illeti meg, hogyan működik ez majd a gyakorlatban, hogyan képzeli ennek a működését. Eleve a földhivatali bejegyzésbe minden önkormányzati tulajdon mellé elővásárlási jog kerül, vagy amikor konkrétan felmerül egy ingatlan – bármilyen típusú, akár föld, akár felépítmény – értékesítése, akkor ki fog élni az állam nevében az elővásárlási joggal, és hogyan fog ez megtörténni.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kinek van még kérdése? *(Jelzésre.)* Veres képviselő úr!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Az első kérdésem arra vonatkozna, hogy ha jól értelmezzük a benyújtott javaslatot, akkor a korábbiakhoz képest az állami, önkormányzati pénzügyi eszközökre is kiterjed a törvény hatóköre, korábban ez nem terjedt ki. Így van-e, s ha így van, akkor miért van így, illetve milyen következménnyel számolnak ennek kapcsán?

A második kérdésem arra vonatkozna, hogy az Állami Számvevőszék ellenőrzési jogkörét ez a törvény megszünteti. Mit kívánnak ezt követően az ellenőrzés területén csinálni? Tehát hogyan kívánják a továbbiakban az ÁSZ kieső jogkörének megszüntetése után az ellenőrzést folytatni? Mi az elgondolásuk ezzel kapcsolatban? Miért szünteti meg, mi az, amit ezen a területen másként gondolnak folytatni, és ezt hogyan kívánják megvalósítani?

Lehet, hogy csak nem világos, ezért teszem fel kérdésként, hogy a jelenleg állami vagyonnak minősülő természeti erő, mint például a szélenergia hasznosítására vonatkozóan miért nem terjeszti ki a benyújtott javaslat a szigorú átláthatósági követelményeket.

A javaslat elfogadása esetén hogyan látja a jelenleg folyamatban lévő önkormányzati vagy állami tulajdonú út és más infrastruktúra-fejlesztési projektek megvalósulását, megakadását vagy nem folytatását?

Új eleme a javaslatnak az IP-címek állami tulajdonba kerülése. Mit kívánnak csinálni az IP-címekkel ezt követően? Hogyan kívánják ezt a kérdéskört a továbbiakban kezelni?

Mennyiben látja összhangban lévőnek az EU e tekintetben kialakult szabályozása elveivel a benyújtott javaslat elsősorban a közlekedést érintő részeit?

Hogyan kívánja az ellenzék számára átláthatóvá és ellenőrizhetővé tenni a vagyonnal való gazdálkodást? Hiszen úgy tűnik, hogy a benyújtott javaslat mintha teljes mértékben kizárná az ellenzék ezzel kapcsolatos bármifajta rátekintési lehetőségét is.

Miután mondja, hogy vártak bizonyos ágazati törvények elkészültére ezen javaslat megfogalmazásakor, mondjuk az energetikai ágazati törvényekkel hogyan látja összhangban lévőnek ezt a javaslatot? Mert meggyőződésünk szerint meglehetősen nagy különbség van az ott megfogalmazott ügyek és ezen javaslat benyújtott tartalma között.

Ezek lennének a kérdéseim.

ELNÖK: Ezek még mindig a kérdések. Van-e még kérdés. *(Nincs jelzés.)* Nekem is van kérdésem, államtitkár asszony. Az egyik az, hogy nem gondolja-e, hogy ennek a törvényjavaslatnak a címe nem egészen szerencsés: a nemzeti vagyronról csináltak egy törvényjavaslatot.

A nemzeti vagyon fogalma a magyar közgazdasági terminológiában körülbelül 100 éve foglalt. A nemzeti vagyonnak része a lakosság vagyona, a vállalkozások vagyona, és minden olyan dolog, vagyontárgy, amit itt nem vettek számba. Olyannyira nem, hogy még az államháztartás vagyonának sem nevezhetem ezt, hiszen itt maguk írják az 1. § utolsó előtti sorában, hogy nem terjed ki ez a törvény a társadalombiztosítás pénzvagyonára. Tehát az sem nemzeti vagyon. Szóval itt azért fogalomzavar van az én fejemben, de attól tartok, nem csak az enyémben. Tehát nem kellene-e ezt a törvényt másnak nevezni? Mert a nemzeti vagyon az nem az, amiről ez szól. Ez az egyik kérdésem.

A második kérdésem az, hogy ebben a lajstromban, ami itt az 1. és a 2. mellékletben található, több olyan vagyontárgyat nem találtam, ami nyilvánvalóan a nemzet vagyona körébe tartozik. Ilyen például a jegybank nemesfémkészlete – arany, ezüst és nem tudom, még mi van –, különösképpen azért, mert annó dacumál, amikor – mindegy, ez már történelem – Surányi bankelnök úr idején vagy 65 tonna aranyat sikerült eladni a jegybanki trezorokból, milyen jó lenne az most, ha lenne. Tehát hol van az aranykészlet itt a lajstromban, vagy hol vannak a Duna-hidak például. Duna-hidakat sem láttam. Kétszer olvastam el, lehet, hogy még harmadszor is el fogom majd olvasni nyilván délután, mikor lesz időm.

Még egy fontos dolgot sem láttam, ezek pedig az állami tartalékkészletek. Egyébként is hadilábon áll a törvényjavaslat az ingóságokkal, a készletekkel, a természetvényekkel, ahogy valamikor nevezték, az állami tartalékkészletekkel – a gabonától a són keresztül az energiahordozókig – hogyha ne adj’ isten, valami történik ezzel az országgal, akkor legyen hova nyúlni.

Ezek az én kérdéseim. További kérdéseket nem látok, akkor megadom a szót államtitkár asszonynak, hogy szíveskedjék válaszolni a kérdésekre. Tessék!

HEGMANNÉ NEMES SÁRA államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Ahogy korábban kezdtem, ez a törvény kerettörvény. Ez azt jelenti, hogy olyan kétharmados szabályokat határoz meg, melyek általános érvényűek minden nemzeti vagyonnal való gazdálkodásra, illetve meghatározott esetekben úgymond kimutat az ágazati törvényekre.

Ez annyit jelent, hogy az állami vagyronról szóló törvény, ami jelenleg is hatályos és feles törvény, továbbra is élő törvény, annak a módosítását fogjuk kezdeményezni. Az állami vagyronról szóló törvény szabályoz sok olyan részletszabályt – egyébként szintén törvény erejénél fogva –, ami az önök kérdéseire választ adhat. Vágó képviselő úr kérdezte – közben elment – a nyilvántartást. Önök is tudják, hogy korábban az Országgyűlés döntött az országleltár összeállításáról, amely jelenleg is folyik. Jelenleg három olyan nagy számítógépes digitalizált rendszer van, amelyet ezzel kapcsolatban szinkronba hoz a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt., illetve a kezdeti időszak nagy része milliós számban iratok formájában van meg. Ennek a dokumentációs feldolgozását és egységesítését végzi az MNV Zrt. irányításával egy 100 százalékos állami cég, vélhetően 2012. év végére fog

elkészülni az országjelentés. Miután ez egy digitalizált, adathordozón feldolgozott anyag lesz, természetesen a törvény erejénél fogva...

ELNÖK: Bocsásson meg! Jól értettem? 2012 végére? *(Jelzésre.)* Köszönöm szépen, tessék folytatni.

HEGMANNÉ NEMES SÁRA államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Igen, 2012 végére. A jelenlegi jogszabály korábbra tette, de gyakorlatilag olyan óriási mennyiségről van szó, és annyira nem volt egységes a korábbi vagyonelemek nyilvántartási rendszere – legyen ez ÁPV, KVI, most pedig MNV Zrt., –, aminek az összhangba hozása és nyilván a manuális feldolgozás óriási munka. Tehát az országjelentés lesz az, ami egy egységes nyilvántartást fog adni ehhez.

A megyei vagyon kérdése kapcsán: a megyei önkormányzatok konszolidációjáról szóló törvény gyakorlatilag azt mondja, hogy a közfeladat ellátásához szükséges vagyon ott marad a kormányhivatalokban, az úgynevezett MIK-eknél, tehát a megyei intézményfenntartó központoknál. A jelenlegi vagyonátadási folyamat ott tart, hogy a megyei önkormányzatok egyszerűen háromfelé veszik a vagyonukat. Egyik része az egészségügyi intézmények, amelyek a GYEMSZI nevű állami szervezethez kerülnek, a többi közfeladat – tehát oktatás, kultúra – ellátásához szükséges vagyonelemek a megyei intézményfenntartó központokhoz kerülnek, és az úgynevezett üzleti vagyon az összes vagyonnal együtt a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. vagyonába, illetve föld, termőföld esetében a Nemzeti Földalaphoz kerül, mert föld is van a megyei önkormányzatoknál. A törvény azt is megengedi, hogy egyébként külön felhatalmazás alapján a megyei önkormányzat kérhet visszaüzemeltetésre vagyontárgyat, de ez nem ide tartozik.

Mi biztosítja az elidegeníthetlenséget? Gyakorlatilag ezeknél a vagyonelemeknél ez a törvény meghatározza, hogy mely vagyonelem az, ami kizárólagos állami tulajdon, mi az, ami ebben az esetben nemzetgazdaságilag kiemelt tulajdon lesz. Ha például többségi tulajdonú közszolgáltató cég van, akkor eleve már e törvény erejénél fogva akár önkormányzati, akár állami többségi tulajdon, nem lesz elidegeníthető. Tehát ezt maga a törvény biztosítja ezeknél a vagyontárgyaknál. Ahol pedig üzleti célú vagyon van, ott pedig a törvény szintén kimondja, hogy üzleti célú vagyon esetén mit lehet tenni.

Az állami vagyontörvény és a középtávú vagyongazdálkodási terv. Szintén az állami vagyonról szóló törvény – a feles törvény, nem ez a kerettörvény, hanem a részletszabályokat meghatározó állami vagyonról szóló törvény – írja elő, határozza meg ennek a módját, ugyanúgy egyébként például az ellenőrzést is, amit Veres képviselő úr kérdezett, ez az állami vagyonról szóló törvényben szabályozva van, tehát nem ebben a kerettörvényben.

A másik: az egyebek, amelyek benne kellene hogy legyenek, amelyek az egyéb elemekre vonatkoztak – például a pénzügyi eszközök, utak és infrastruktúra, IP-címek, jegybanki készlet, Duna-hidak –, mi ebbe a törvénybe beletettük az összes jelenleg létező jogszabályban azokat a vagyonelemeket, amelyekről azt mondja a törvény, hogy kizárólagos állami tulajdon. Tehát gyakorlatilag benne vannak. Korábban az IP-címek is benne voltak, csak ez a törvény most kétharmados státusba emelte ezeket a vagyonelemeket. Egyébként a Duna-hidak nem úgy vannak benne nevesítve, hanem mint az országos közutak részei, tehát annak részeként természetesen kizárólagos nemzeti tulajdont képeznek. Azok az elemek, mint például a pénzügyi eszközök vagy a társadalombiztosítás vagyona, mind a nemzeti vagyon fogalmába tartoznak az 1. § meghatározása alapján, csak ez a kerettörvény azt mondja, hogy az azzal való gazdálkodás szabályait nem ez a törvény határozza meg, lévén pénzeszközről van szó, hanem például a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény vagy az államháztartási törvény, vagy például a társadalombiztosításról szóló törvény.

Az egyébként, hogy a nemzeti vagyonról szóló sarkalatos törvény szabályai, keretelvi alapján ezekben a törvényekben bármilyen passzushoz sarkalatos záradékot tegyünk, tehát például egy-egy paragrafusa utána sarkalatos legyen, nem zárja ki ez a törvény, sőt nyilván a tisztelt Országgyűlés döntésére van bízva. Az viszont biztos, hogy ez a törvény – az utolsó átmeneti szabályozó rendelkezéseket, az utolsó paragrafusokat kivéve –, az egész törvény sarkalatos. Magyarán ettől fogva csak kétharmados felhatalmazással lehet ebben módosítani.

Azt igyekeztünk kezelni a törvényben, hogy azok a vagyonelemek, amelyek most keletkeznek, tehát természetesen létrejöhetnek új utak, vasutak, bármilyen vagyontárgy, vagy a későbbiekben sikerül megszerezni olyan műemléket, amely sajnálatos módon most nem állami tulajdonban van, mert egyszer valamikor sikerült úgy elprivatizálni, hogy azóta sem tudja az állam visszaszerezni, ezeket a műemlékeket például, ha visszakerülnek állami tulajdonba, azonnal be lehet tenni ebbe a törvénybe. Tehát ebben a törvényben kimenet nincs – hogy röviden fogalmazzak –, de bemenet van. Tehát most már csak kétharmados felhatalmazással lehet kivenni vagyonelemet, nem fordulhat elő, hogy például koncesszióból kivesszünk egy-egy vagyonelemet, és helyette mondjuk odaadják vagyonkezelésbe 70 évre úgy, hogy a nemzetnek egyébként nincs megfelelő hozzáférési és beleszólási joga.

Nagyon fontos elem ebben, hogy a vagyonkezelés fogalmát egyébként úgy határozza meg a törvény, hogy nemzeti vagyonnal csak olyan szervezet gazdálkodhat, csak olyan szervezet lehet vagyonkezelő – állam, önkormányzat, ennek többségi szervezete, köztisztület, közalapítvány –, amely transzparens, átlátható és közösségi szervezet. Magyarán ez a törvény röviden azt mondja, hogy magánszemély és magántársaság nem lehet vagyonkezelője kizárólagos nemzeti vagyonnak, mert egyszerűen a fogalmától idegen. Hiszen abban az esetben, ha a nemzetnek nem kell ez a vagyontárgy, akkor kétharmaddal be kell tenni az üzleti vagyonba, el kell adni, lehet vele bármit csinálni, de magánszemély nem lehet vagyonkezelője 70-90 évre nemzeti vagyontárgynak ettől fogva. Úgy gondoltuk, hogy nagyon szigorú és nagyon zárt keretszabályokat határoztunk meg, és azok az elemek, ahogy mondtam, tételesen egyébként belekerültek minden szempontból.

Az energetikai törvényekkel való összhang, amit kérdezett még Veres képviselő úr, ahogy a törvény utolsó paragrafusából látszik, gyakorlatilag az összes ágazati jogszabállyal összhangba hoztuk. Nem tudom, mire gondol, amikor azt mondja, hogy nincs összhangban az energetikai célú törvényekkel, hiszen a vagyonelemek tekintetében és a vagyonhasznosítás tekintetében minden esetben összhangba hoztuk a jogszabályt a jelenleg élő jogszabályokkal.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár asszony. Kinek van véleménye? *(Jelzésre.)*
Babák képviselő úr!

Vélemények, észrevételek

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Államtitkár Asszony! Megvallom őszintén, hogy ezt a törvényt régóta hiányoltam, valószínűleg még a rendszerváltás kezdetén kellett volna meghoznia a tisztelt Háznak, de most az alaptörvény elfogadását követően ez nagyon sarkalatos törvény, ugyanis rendezi a kizárólagos állami tulajdont. Tehát négy fogalomkörbe helyezi a közvagyon: a kizárólagos, a kiemelt, a korlátozottan forgalomképes és az üzleti vagyon körébe. Ez a taxáció számomra szimpatikus, és úgy gondolom, biztosítja majd a közfeladatok vagyonvédelmét és a közfeladatok biztonságos ellátását.

Az is nagyon fontos, hogy ez a törvény a gazdálkodás általános alapelveit is taxálja, rendbe teszi. Ami számomra szintén kiemelendő, a térítésmentes használat csak olyan 100 százalékos tulajdonú gazdálkodó szervezetre bízható, amelyben az állam vagy az

önkormányzat tulajdonos. Tehát mondom, a kizárólagos, a kiemelt, a korlátozottan forgalomképes és az üzleti vagyontörvény szabályozása szimpatikus.

Ami lehet, hogy számomra még pontosítást igényel, az az elővásárlási jog, bár az is biztató, hogy az önkormányzat és az állam közötti elővásárlási jogot e törvény egy passzusban szabályozza. Szerintem volna még olyan vagyontárgy, amely korábban kikerült a – mostani fogalmaink szerint – kizárólagos vagy kiemelt vagyontörvényből; jó lenne, ha ennek az elővásárlási jogára is vonatkoznának ezek a szabályok.

Még egy fontos dolgot szeretnék kiemelni a törvényjavaslatból, többek között azt, hogy szerzett jogot – tehát visszamenőleges hatállyal – nem módosít, tehát a tulajdon, a vagyoni biztonságát bármely más vagyontörvényes, tulajdonos számára nem lehetetleníti el.

Hogy még demonstráljam vélekedésemet, annyit hadd mondjak el gyorsan, kutyafuttában, hogy ha ez a törvény létezett volna annak idején, akkor nem lett volna sok víziközmű-szolgáltatókkal kapcsolatos per az országban. Ez fölösleges időtöltés volt a bíróságok számára, hiszen egy törvény hiánya miatt sokan privatizálták vagy koncesszióba adták a vízbázist, a szennyvízkezelést és hasonlókat. Számomra fontos lett volna, akkor is jó lett volna, ha ez a törvény létezett volna, amikor a víz- és a gázszolgáltatás fontos közfeladatát privatizálták – és mondhatnék még egy-két ilyen példát, többek közt a Malévtól és a MÁV-Cargót, illetve sok egyéb más vagyontárgyat –, ha ez a törvény létezett volna, akkor nem érte volna Magyarországot olyan trauma, mint ami érte.

A Fidesz- és a KDNP-frakció támogatja e törvényjavaslat általános vitára való terjesztését. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kinek van még észrevétele? *(Jelzésre.)* Veres képviselő úr!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót. Számomra meglepő volt, amit a válaszokban elmondott, nevezetesen, hogy két vagyontörvény fog ezt követően működni Magyarországon. Azért volt meglepő, mert ha ennyire fontosnak tartják ezt a kérdést, akkor nem látom be, hogy miért kell ezt két külön törvényben rögzíteni. Ha jól értettem a válaszait, akkor gyakorlatilag azt tartotta csak fontosnak – vagy azt tartják csak fontosnak –, hogy itt most valami bebetonozás történjen, innen már ki aztán semmit sem, de be még lehet majd tenni valamit. *(Babák Mihály: Így van.)* Ez abszolút értelemben összhangban van azzal, amit másik két törvényjavaslat kapcsán a módosító indítványoknál tárgyaltunk, hogy a kétharmad most úgy gondolja, hogy olyan módon zár le folyamatokat, olyan módon tesz kényszerpályára folyamatokat Magyarországon, hogy aztán ezt követően senki más ne tudjon ezen változtatni. Szerintem ez nem helyes viselkedés, úgy gondolom, hogy nem ez a dolog a legfontosabb felhatalmazása, ami politikailag született. Hiszen mindez nem volt annak idején sem a választási program része, sem a kormányprogram része, hanem utólag itt kialakulnak bizonyos gondolatok arról, hogy például a gyerekkedvezményt be kell betonozni, hogy most ebben a bizonyos törvényben így és úgy kell rögzíteni különböző ügyeket.

A magam részéről kifejezetten problémásnak ítélem azt, hogy hogyan fog a két vagyontörvény egymás mellett működni, én nem látom ezt ennyire egyértelműen rendezettnek, mint ahogy ön megfogalmazta, hogy akkor azok a kérdések, amelyek a másik vagyontörvényben vannak, azok majd abban fognak szabályozásra kerülni, az úgy fog működni. Ezt akkor lehetne így gondolni, hogyha előttünk lenne a másik törvény módosítása, utalt rá, hogy majd fogják kezdeményezni a módosítását, de mi még ilyenről nem kaptunk semmifajta hírt, a parlament nem kapott ilyen kezdeményezést. Nyilván ebben az évben már nem is fér bele idő szűke miatt, hogy ez megtörténjen, ez számomra bizonyosan néhány kérdésben átfedéseket fog eredményezni.

Úgy gondolom, hogy ezen túlmenően abban a fajta megközelítésben, amely arra vonatkozik, hogy nyilván kell tartani, hogy számba kell venni, nincs véleménykülönbség közöttünk, hiszen már korábban is a törvény rögzítette – még az előző kormány időszakában – az állami vagyon számbevételére vonatkozó szabályokat. Abban jelentős vita volt, hogy mennyi idő szükséges ehhez, látszik, hogy jóval több idő kell ahhoz, hogy ez megtörténjen, mint amennyit annak idején akár önök is gondoltak ezen számbavétel befejezéseként. Hiszen most a 2012. év végi határidő elhangzása azt jelenti, hogy egy önök által korábban vállalthoz képest is jelentősen később fog elkészülni a mostani tervek szerint a vagyonnak az a bizonyos országjelentésnek nevezett összesítése.

Említést tett a megyei vagyonnal kapcsolatban felmerült kérdéstről. Ha megengedi, akkor legalábbis egyelőre a megyékben tisztázatlan az, amit ön elmondott. Azaz a megyékben azon intézmények esetében, amelyek átadásra kerültek a törvény által, meglehetősen nagy bizonytalanság van a tekintetben – és itt az oktatási, kulturális intézményekre gondolok, mert az egészségügynél nem sok vita van e tekintetben, de az oktatási, kulturális intézményekben igen –, hogy pontosan akkor ki, milyen módon, milyen formában, milyen tartalommal, milyen felhatalmazással, milyen anyagi feltételekkel fogja január 1-jétől a tulajdonosi jogokat gyakorolni ezen intézményeknél. Ön most több szervezetet itt megnevezett, de ezek a szervezetek az én ismereteim szerint egyébként még nem álltak fel normális működő formában, ebből következően az intézmények dolgozói, az intézmények szolgáltatásait igénybe vevő állampolgárok meglehetősen bizonytalanságban vannak, és nem akarok ezzel kapcsolatban többet mondani.

Ugyanígy eléggé zavarosnak látom a megyei önkormányzatok üzleti vagyónak a sorsát. Magam szembetalálkoztam ezzel a múlt héten egy konkrét alapítványi szerződésmódosítás kapcsán, és nagyon nem tudnak válaszolni a kérdésekre, hogy meddig, ki és hogyan jogosult mondjuk egy megyei önkormányzatot is érintő alapítványi szabálmódosításainak az elfogadásában és végrehajtásában.

Összességében tehát az ön által elmondott logikának és törekvéseknek a megalapozottságát is vitatjuk, illetve továbbra sem látom egyértelműen a helyzetet a két vagyontörvény egymás melletti, párhuzamos működésénél, ebből következően így, a másik ismerete nélkül a benyújtott javaslat általános vitára való alkalmasságával kapcsolatban nemmel fogunk szavazni.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Babák képviselő úr egy mondatot szeretne még mondani. Tessék, képviselő úr!

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Igen, annyit szeretnék mondani, hogy Veres képviselő úr viselkedésnek minősíti azt, hogy a közérdeket szolgáló vagyon védelmére születik a törvény, azonkívül pedig a közvagyon védelmére, akkor ezt a viselkedés megjegyzést elfogadom öntől. Ténylegesen ez a viselkedés jellemez minket, hogy szeretnénk a közvagyon, a közszolgáltatást biztosító közvagyon megvédeni, és erről szól a törvény. Úgyhogy, ha ezt pejoratív értelemben szánta a viselkedésünket illetően, akkor én tudom vállalni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Engedjék meg nekem, hogy én is rövid véleményt mondjak erről a törvényjavaslatról. Talán kezdeném azzal, amit Babák képviselő úr befejezésül mondott, hogy közvagyon; ha tudnák, mi a közvagyon meg közpénz, akkor könnyebben tudnánk kommunikálni.

Azért is reagálok ebben a dologban, mert államtitkár asszony, engem nem győzött meg arról, hogy miért nevezik ezt nemzeti vagyonról szóló törvénynek. Elmondtam: tessék megnézni a Révai lexikontól kezdve a Google-keresőig, bárhol beüti a nemzeti vagyont,

akkor fog kapni egy találatot – vagy többet –, ilyen értelmezése nincs a nemzeti vagyonnak. Ennek egy magyarázata lehet, ezt ön nem mondta, hogy azért nevezik nemzeti vagyonnak, mert így nevezték el az alaptörvényben is. Rosszul nevezték el ott, én elég sokszor elmondtam, keresztben-hosszában, hogy ne írják át a gazdaságtörténetnek meg a közgazdasági terminológiának a kifejezéseit ezzel a bizonyos – hogyan is nevezik? – unortodox gazdaságpolitikával. Mindennek más a jelentése, már nem tudunk lassan kommunikálni, mert mindenki másról beszél. Tehát jelentem, a nemzeti vagyon fogalma foglalt, ezt nem lehet kisajátítani, még kétharmaddal sem.

A másik megjegyzésem, hogy – itt ön a többi kérdésemre is válaszolt – logikát kerestem ebben a 4. §-ban. Örültem neki, mert azzal kezdi, hogy az állam kizárólagos tulajdonába tartozik a Szent Korona és a többi, az Országház, és vártam, hogy jön a többi. Hát a Lánchíd, miért nem jön ide? Miért kell azt elfelejteni? Hogy van ez? Miért pont itt hagyták abba? Ebben nem értem a logikát. Úgyhogy az a helyzet, hogy nem lettem okosabb, pedig – még egyszer mondom – kétszer megnéztem, még meg fogom délután nézni, mert én mondom el a frakció vezérszónoklatát, hogy itt semmit nem oldottak meg. Egy dolgot megoldanak vele: csinálnak egy kétharmados törvényt, egy sarkalatos törvényt, kipipálják majd szépen, hogy na, ez is megvan, hál' istennek, és ami érdemi dolgot ön mondott, azt a vagyontörvényről mondta, hogy majd a vagyontörvényben – ami egyébként nem kétharmados –, majd abban benne lesz minden, amit keresek, az aranytartaléktól kezdve az állami tartalékkészletekig. Ez nem játék, kérem szépen! (*Hegmanné Nemes Sára elhagyja az üléstermet, helyét Völner Pál foglalja el.*)

És a nyilvánosság. Önök említik, hogy nyilvánosságra kell hozni. Kinek, hol, milyen formában? Húsz éve várok arra, hogy ennek a szerencsétlen államnak a vagyonát megismerhessem. Most ön közli velünk, hogy majd 2012 végére lesz vagyonregiszter. Tisztelettel jelentem, hogy Fellegi miniszter úrtól megkérdeztem írásban – mert azt jobban szeretem, mint a szóbeli kérdéseket, mert arra senki nem figyel, így legalább én figyeltem rá, hogy mit írt nekem –, nos azt írta, hogy létezik egy kormányhatározat, ami úgy rendelkezik, hogy ez év végére, 2011 végére el kell készítenie a nemzeti vagyonkezelőnek az országleltárt, illetve kimutatást, és most ott tartunk, hogy majd 2012 végére.

Kérem szépen, ez elfogadhatatlan, hogy itt tartunk. Kapunk helyette egy ilyen verbálisan összeszedett tervezetet, ami végül is nem oldja meg a kérdéseket, hanem, azt mondja, majd akkor a vagyontörvény meg az ágazati törvények. Idelapoztam a 16. §-hoz, itt felsorolják, hogy milyen törvények vannak, amelyek majd megmondják, hogy mi a helyzet. A Magyar Nemzeti Bank fölötti tulajdonosi joggyakorlás módját a jegybanki törvény fogja majd megmondani. Ez rendben van, de nem ezt kérdeztem, hogy a tulajdonosi jogokat hogyan fogja gyakorolni a jegybank, az igazgató, az igazgatóság meg az elnök meg a többi, ez rendben van. De még egyszer mondom: az aranytartalék, az ezüsttartalék meg a többi hol van? Mikor lehet ezt megtudni? Hát ezek nyilvános adatok! Alkotmányos joga mindenkinek, ezeket megismerni. Fogalmunk sincs.

Hát ezek nekem a gondjaim, mint képviselőnek, és most visszavedlek újra ülésvezetővé, és megadom a szót államtitkár asszonyt helyettesítő úrnak. Kinek is?

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Völner Pál államtitkár vagyok.

ELNÖK: Bocsánat, tehát államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr, megadom a szót.

Reflexiók

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen, csak államtitkár asszonynak több bizottságban is meg kell felelnie a feladatainak.

Azt hiszem, az elnök úr felvetéseiben benne volt a válasz is, hiszen az, hogy az ágazati törvények szabályozzák a különböző területeken ezeknek a kérdéseknek a tisztázását, ha ezek a tisztelt bizottság elé kerülnek, akkor remélem, megnyugtató válasz fog születni valamennyi felvetett kérdésre.

Határozathozatal

ELNÖK: Ennyi? *(Jelzésre.)* Köszönjük szépen. Miután nincs több észrevétel, szavazás következik. Ki az, aki egyetért azzal, hogy a nemzeti vagyonról szóló törvényjavaslat általános vitára kerüljön. Aki igen, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 17 igen szavazat. Ki nem ért egyet? *(Szavazás.)* 3 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül a bizottság egyetértett azzal, hogy a törvényjavaslat a plenáris ülés elé kerüljön.

Köszönjük szépen a segítségét, államtitkár úr. Mi még előadót állítunk, mert ezt meg kell tennünk. Kérdezem, kormányoldalról ki vállalkozik erre? *(Jelzésre.)* Babák képviselő úr vállalkozik arra, hogy a bizottság többségi véleményét elmondja. Kérdezem egyetlen jelen lévő ellenzéki képviselőtársamat, hogy kisebbségi véleményt mondjunk-e. *(Dr. Veres János: Mondjunk?)* Igen, azt mondom, hogy mondjuk. Felajánlom szívesen Veres képviselő úrnak, hogy ha kívánja a kisebbségi véleményt elmondani. *(Dr. Veres János: Akkor elmondom.)* Elmondja. Akkor kérem, értsen egyet azzal a bizottság, hogy Veres képviselő úr lesz a kisebbségi előadó.

Egyebek

Még egy bejelentésem van, és akkor befejeztük, hogy a következő ülésünkre – több is lesz még a héten – úgy néz ki, holnap kerül sor a határozathozatalok után, 17.30-kor.

Mindenkinek eredményes törvényhozói munkát kívánok, köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 57 perc)

Dr. Nyikos László
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Szoltsányi V. Katalin